

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SİYASİ ŞEYLER

Edebi Şeyler 045 & Siyasi Şeyler 02

Kara Panter Partisi'nin Hikâyesi / Terry Cannon **Yayın Yönetmeni:** Ali Özgür Özkarcı **Birinci Baskı:** Şubat 2018 **Çeviri:** Esra Karaoğullarından **Editör:** Zafer Zorlu **Kapak Tasarımı:** Koray Işıldak **Sayfa Tasarımı:** Selin Kalkan **ISBN** 978-605-2325-18-6 **Baskı:** Çınar Matbaacılık Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Çarşısı C Blok No: 274-275 Topkapı/İstanbul **Matbaa Sertifika No:** 36305 ©**Edebi Şeyler** 2018 **Sertifika No:** 22775 ©**Terry Cannon Kitabın Orjinal İsmi:** *The Story of the Black Panther Party*

Edebi Şeyler Ajans ve Yayıncılık: Arap Cami Mah. Yemeniciler Sok. No: 50 Ömer Han K: 4 D: 4-5 Karaköy / İstanbul **Tel:** (0212) 238 62 02 **E-posta:** edebiseyler@gmail.com / siyasiseyler@gmail.com **Web:** edebiseyler.com

Terry Cannon

KARA PANTER PARTİSİ'NİN HİKÂYESİ

İngilizceden çeviren
Esra Karaoğullarından

SİYASİ ŞEYLER

Terry Cannon, Amerika 68'in önde gelen aktivistlerinden olan Cannon, *The Movement* gazetesinin kurucusu ve editörüdür. 1967'de Oakland'da askere alınmaya karşı gerçekleştirilen protestoların ön safhasında yer almış ve devamında tutuklanmış, *Oakland Yedilisi* olarak da bilinen, ekibin üyelerinden biridir.

Esra Karaoğullarından, 2000 yılında Hacettepe Üniversitesi İİBF İktisat ana bilim dalından mezun oldu. Barış için Müzik Vakfı için gönüllü bir grup insanla, kolektif olarak çevirisi yapılan ve 2014 yılında basılan *Değişen Yaşamlar* kitabının çevirisinde yer aldı.

İçindekiler

I. Polisleri Gözetlemek	9
II. Huey P. Newton, Savunma Bakanı	14
III. Ne İstiyoruz, Neye İnanıyoruz? 10 Aşamalı Program	22
IV. Bir Tüfek ve Bir Kanunname	38
V. Huey'e Özgürlük!	47
VI. Panterler Beyazlardan Neden Nefret Etmiyor?	53
VII. "İnsanlara Hizmet Et" Panterlerin Yaptığı Bu	61
VIII. Cinayetler ve Komplolar	67
IX. Hükümet Panterlere Savaş İlan Etti	77
X. Tüm İktidar Halka	82

Bu el kitabı, beyaz biri tarafından, Kara Panter Partisi'nin ne olduğunu göstermek amacıyla, isteyen ve ihtiyaç duyan diğer beyazlar için yazılmıştır. Bu nedenle, 'biz' ve 'bize' terimlerini kullandığımda, kastım, genelde sıradan beyaz Amerikalılardır.

Burada , bize öğretilenlere zıt birçok şey var. Muhtemelen, bazı ifadeleri desteklemek için olayları somutlaştırmak isteyeceksiniz: bu kitabı size verene sorun. Eğer bilmiyorlarsa, okumaya devam edin. Öğrenecek çok şey var ve bunları öğrenmek için çok zamanımız yok.

I. Polisleri Gözetlemek

Siyahilerden oluşan bir kalabalık, kaldırımda toplanmış, sokağa taşıyor. Çocuklar, bir yaz akşamüstü, getto sokaklarında neler olup bittiğini daha iyi görmek için yetişkinler arasında kendilerine yol açıyorlar.

Oakland Kaliforniya'dan 5 polis arabasının dönen ışıklarıyla yüzleri kamçılanıyordu. Dört bir yanda polisler vardı, kaldırımdaki insanlara bağıyorlardı: Hadi Basın! Evinize girin! Kimse hareket etmiyor. Polislerin ellerinde pompalı tüfekler ve yüzlerinde sinirli, gergin bakışlar var.

Sokakta arabalarının yanında duran iki siyahi genç adam, bütün ilgiyi üzerinde topluyordu. Birisi, kolaylıkla görülen bir kılıfta 45'lik otomatik silah taşıyor. Diğ erinin bir elinde pompalı ve diğ er elinde de bir hukuk kitabı var. Bu iki adam, Huey P. Newton ve Bobby Seale, öz savunma için yeni kurulan Kara Panter Partisi'nin başkanı ve savunma bakanı. Tarih, 1967 yılının başları.

Arabalarının arka koltuğunda, iki genç adam daha oturuyor. Toplanan kalabalık, aralarında bir başka pompalı, kamera ve bir ses kayıt cihazı görebiliyor. Panterler, polisin hukuk sınırları içinde kaldığından emin olmak için Oakland polisini gözetliyor. Panterler, geceleri, siyahi yurttaşların mahallelerinde işgalci silahlı kuvvetler olan polisler tarafından atılan dayağı, hatalı tutuklamaları ve tacizleri durdurmak için oradalar.

Newton ve Seale, bir kasırganın gözleri gibiler. Tamamen hareketsiz duruyorlar. Newton, kalabalığa, açık ve sert bir ses tonuyla, her neresi olursa olsun, oldukları yerde kalma hakları olduğunu söylüyor. Evlerine geri dönmek zorunda değiller. "Bu silahlar tamamen yasal" diyor Newton. "Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın düzeltilmiş ikinci maddesi, her yurttaşın silah taşıma hakkı verir".

Aniden polislerden biri, uzun şişman bir adam, tabancasının kabzasına elini koyuyor, Newton'un üzerine yürüyor ve soruyor.

"Sen bir Marksist misin?"

Newton, pompalı tüfeğinin içine bir mermi sürüyor. Silahından gelen "klak" sesi kalabalığı susturuyor.

"Sen bir faşist misin?" diye yanıtlıyor.

"Sen bir Marksist misin?", polisin sesi daha yüksek çıkıyor.

"Sen bir faşist misin?" diyor Huey, herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

"Sen bir Marksist misin?" diye bağılıyor polis.

"Sen bir faşist misin?"

Polisin sesi kesiliyor ve biraz daha yumuşakça sorusunu tekrarlıyor.

“Sen bir faşist misin?” diyor Huey Newton.

Şişman polis neredeyse sızlanarak “Şey, önce ben sordum!” diyor.

“Ve ben de ikinci olarak sordum” diye yanıtlıyor onu Newton, soğuk ve net bir şekilde. “Şimdi söyle bakalım, sen bir faşist misin?”

Polis dönüyor, elini silahından çekiyor ve hızlıca, polis arabasına geri dönüyor. Siyahi toplumda büyüyen yeni gücün gururu ile daha yeni karşı karşıya geliyor ve korkuyor.

II. Huey P. Newton, Savunma Bakanı

Huey Newton iki yaşındayken, ailesi, Louisiana'dan Oakland Kaliforniya'ya taşındı. Yedi çocuklu bir ailenin en küçüğüydü.

Aşağıda olup da, yukarı doğru bakmanın belli bir tür bilgeliği vardır. Huey Newton da kendi toplumundaki insanlar gibi çok çabuk akıllandı. Okul bir türlü bitmek bilmiyordu. Huey, sınıfında oturmuş; öğretmenin, hayatıyla hiç ilgisi olmayan, vızıldamalarını dinliyordu.

Pencereden dışarıya, gerçek hayata bakıyordu. Öğretmeni, Amerika'nın fırsatlar ülkesi olduğunu söyledi. Bunun gerçek olmadığını kendi gözleri ile görebiliyordu. Öğretmenleri, Amerika'nın bir demokrasi olduğunu söylüyordu ama bu onun büyüdüğü Amerika değildi.

Liseden mezun olduğunda, okumayı zorlukla başarabiliyordu. Öğretmeni, ona okumak istediği, anlamlı olan hiçbir şeyi vermemişti. Ve okul, ona, kendi ırkı hakkında hiçbir şey öğretmemişti.

Huey, siyah ırkın tarihini yaşayarak öğrendi. Kardeşleriyle sokakta koşturdu. Onları, köşede durdukları için polis tarafından tutuklanırken izledi; çelik bir bant gibi siyahi toplumun insanlarını kuşatan, işlerinden, evlerinden ve güçten düşüren kanunları gördü. Siyah ulusu kuşatan Beyaz Güç terörünü hissediyordu. İşi gücü sadece ve sadece siyahi topluluğu fabrikalara, mağazalara tıkıştırarak kontrol altında tutmak olan yargıçlar, politikacılar, yetkililer, yardım kuruluşları ve polisler vardı.

Kendi kendine, diğer tüm siyahların sorduğu soruyu soruyordu: Biz siyahi topluluklar nasıl özgür olabiliriz? Artık, okumak için bir nedeni vardı. Kendi kendine okumayı öğrendi.

Belki hayatını değiştirecek bir kitap okudun ve sana hayatının neyden ibaret olduğunu gösterdi. Huey'in hayatındaki bu kitaplardan bir tanesi Franz Fanon'un "Yeryüzünün Lanetlileri" idi. Fanon, ülkesinin Fransa'dan özgürleşmesini isteyen siyahi bir Cezayirliydi. Fanon, sömürgelerde yaşayan, yaşamları ve emekleri, kendilerini zengin eden egemenler tarafından kullanılanların bir devrim yapana kadar insan olamayacağını söylüyordu.

Fanon, beyaz Avrupalıların, Cezayirlilere insan değilmişçesine/daha az insani muamele ettiklerini gösterdi. Beyaz Avrupalılar, onların, nereye seyahat edebileceğini, ne okuyabileceklerini, ne tür işlere sahip olabileceklerini, nerede yaşayabileceklerini söyleyen yasalar çıkardılar.

Bu yasalar şiddetle desteklendi. Çizginin dışına çıkan, insan gibi hareket eden, meydan okuyan her Cezayirli, dayak yiyebilir, işkence görebilir, tutuklanabilir ya da öldürülebilirdi.

Fanon, Fransızları Cezayir'den defetmenin ve Fransızların politik gücünü kırmanın tek çıkar yol olduğunu söyledi: Eğer bu şiddet gerektiriyorsa, insani tepki vermenin en iyi yolu şiddetti.

Huey Newton'un neredeyse dünya çapında siyahi bir adamdan fikirler edinmesi tesadüf değildi. Amerikan köleleri özgürleştikten bu yana, yüzyıl içinde dünya değişmişti. Yüzyıl önce Amerikan köleleri, beyaz dünyada bir azınlık olduklarını düşünüyorlardı. Gazeteler ve TV halen siyahlara "azınlık grubu" demekte ama bu doğru değil. Siyah, kahverengi, sarı ya da kırmızı renkli insanlar yeryüzünün çoğunluğudur ve onlar bunu biliyorlar.

Huey, tüm dünyada, her renkten insanın kendilerini nasıl özgürleştirdiğini öğreniyorken, bu ülkedeki bazı siyahi liderler başka kıtalardaki kardeşleri ile buluşuyordu.

Malcolm X, 20. Yüzyılın en önemli siyahi liderlerinden birisi, Afrika'da seyahat ediyordu. Genç bir adamken, tüm beyaz insanların bir "şeytan" olduğunu düşünüyordu. Ama tüm dünyada gezerken, onun insanların yanında mücadele etmeye hazır beyaz derili insanlarla buluştu. 1964 yılında, siyahi insanlara hitaben yaptığı konuşmada, onlara, sadece bazı zengin beyazlar, onlara düşman olduğu için tüm beyazlardan nefret etmemelerini söylüyordu.

"Hepimiz aynı gemideyiz" diyordu, "ve hepimiz aynı insandan dolayı aynı cehennemi boylayacağız. O insan da beyaz adam olmuştur.

Bu gibi konuşmalar bizim beyaz karşıtı olduğumuz anlamına gelmez. Bizim sömürgecilik, yozlaştırma, baskı karşıtı olduğumuz anlamına gelir. Ve eğer beyaz insanlar onlara karşıt olmamızı istemiyorsa, bizi itibarsızlaştırmayı, bize baskı yapmayı ve bizi sömürgeleştirmeyi bırakmalı."

Bir yıl sonra Malcolm, suikasta uğramıştı. Siyahi insanlar için, o halen bir kahramandı. Söylediklerine inanılıyor ve değer veriliyordu.

Huey Newton için, gerçek, Franz Fanon ve Malcolm X'in sözleriydi. Tek yapması gereken Oakland, Kaliforniya'da etrafına bakmaktı: Oakland'da, sosyal yardım alan Bayan Harper, evi yandığı için yardım parası kesilmişti. Çocukları ile birlikte şikâyet gittiğinde, yardım kurumundaki insanlar, taşınmasını desteklemek için çekini saklı tutacaklarını belirttiler ama o parasız taşınamazdı. Sosyal Yardım Bölümü bunu umursamadı ve Bayan Harper'ın da bunu umursamalarını sağlayacak bir gücü yoktu, çıkmazdaydı.

Oakland Belediye Başkanı Houlihan, güçlü bir hukuk ve düzen insanıydı. Oakland (ya da Amerika) hakkında şikâyetçi olan insanları anlamıyordu. Yaşlı bir dulu mülkü konusunda kazıklamaya çalışırken yakalanıncaya dek, saygın bir adamdı ve sonra da cezaevine gönderildi.

Oakland bölge başsavcısı J. Frank Coakley, İkinci Dünya Savaşı sırasında, elli siyahi denizciyi asma girişimiyle başlangıcını yapmıştı. Onlar, üç yüzden fazla insanın

öldüğü bir gemi patlamasından sonra, güvenli olmayan koşullarda cephane yüklemeyi reddetmişlerdi. Coakley ise “Cephaneyi yüklemekten korkacak kadar ahlaksızlaşmış bir adam, bu müsamahayı hakketmiyor” demişti. 25 yıl sonra Coakley, aynı şeyi Huey Newton’a yapmayı deniyordu.

İşte bunlar, Huey Newton’un büyüüp adam olduğu şehirdeki durumları. Ülkenin diğer tarafında, Alabama’nın Lowndes bölgesinde siyahiler, Huey’e ilerlemek için yol gösterebilecek bir politik organizasyon oluşturmuyorlardı.

Lowndes County, yurttaşlarının %80’i siyahilerden oluşan küçük ve kırsal bir yer. Yeni kuruluştan bu yana hiçbirinin oy kullanmasına izin verilmedi. Bu nedenle, onlar da kendileri için bağımsız bir parti kurdular ve sembol olarak kendilerine, atlayan bir kara panteri seçtiler.

Partileri, Kara Panter Partisi olarak anılmalıydı. Sadece 1966 yılındaki ilk seçimlerden önce, şerif geldi ve beyazların seçimi ateşe tutacağından, kendi seçimlerini yapamayacaklarını söyledi.

Partinin liderleri bir karar verdiler. Şerife “Silahı ilk ateşleyen biz olmayacağız ama silahlarımızı getiriyoruz ve eğer bize ateş edilirse, karşı ateş açacağız”. Seçimlere silahlarını getirdiler ve tek bir kişi bile rahatsız edilmedi.

Lowndes bölgesindeki siyahi yurttaşların hikâyesi, Ceza-yir'deki Franz Fanon'un kelimeleri, Malcolm X'in Amerikan gettolarındaki konuşmalarının hepsi, Huey'in zihninde Oakland'ın siyahileri için silahlandırılmış bir politik parti fikrini şekillendiren kendi düşünceleri ve rüyalarına eklenerek bir araya gelmişti.

Huey, fikirlerini, kayıtlı olduğu Oakland Meritt Koleji'ndeki başka bir öğrenci arkadaşı Bobby Seale ile tartıştı. Bu, "Öz-savunma için Kara Panter Partisi" olarak anılan örgütlerinin başlangıcıydı. İnsanlar onlara neden panter ismini seçtiklerini sorduklarında "panterin doğası gereği hiçbir zaman saldırmadığı ama biri ona saldırırsa ya da köşeye sıkıştırırsa saldırganı kesinlikle, adamakıllı tamamen yok edeceği" yanıtını verdiler.

Yeni üyeler toplamak için sokağa çıkmadan önce, Newton ve Seale Kara Panter Partisi'nin tam olarak neye inandığını ve neyi temsil ettiğini kâğıda döktüler. Bu onların "10 Aşamalı Program"dır.

**VOTE
NOV 8**

**LOWNDES COUNTY
FREEDOM
ORGANIZATION**

III. Ne İstiyoruz, Neye İnanıyoruz? 10 Aşamalı Program

1966 yılının Ekim ayında bir akşamüzeri Huey, Bobby Seale'e "Bir programa ihtiyacımız var. İnsanlar için bir programımız olmak zorunda, anlayabilecekleri, okuyabilecekleri ve görebilecekleri bir program, isteklerini ve aynı zamanda ihtiyaçlarını ifade edebilecekleri bir programa ihtiyacımız var" dedi.

O gece, çalıştıkları Kuzey Oakland Yoksulluk Merkezi'nde oturdular ve halen tüm Panter eylemlerinin temeli olan 10 Amaç Programı'nı yazdılar:

1. Özgürlük istiyoruz. Siyahi toplumumuzun kaderini belirlemek için güç istiyoruz.

"Siyahiler bu ülkede sömürge halindeler. Birçok açıdan beyaz Amerikalılar ile aynı yasal haklara sahipler ama kendi ekonomik ve politik hayatlarında sömürgeler. Eldrige Cleaver'ın yazmış olduğu gibi 'Siyahiler, çalınmış topraklarda bir sömürge statüsünde tutulan çalınmış insanlardır.'"

Siyahiler, Amerika'ya gelmek istemediler. Asıl topraklarından koparıldılar ve hiçbir zaman paylaşmadıkları Amerika için zenginlik üretmek üzere zorla buraya getirildiler. Tıpkı, Avrupalılar tarafından sorgusuz sualsiz işgal edilen ve fethedilen Kızılderililerin toprakları gibi, siyahiler de belirli bölgelerde yaşamak zorunda bırakıldılar, sadece izin verilen işlere alındılar ve Avrupalı fatihlerinin politik kontrolü altında ezildiler.

Onlar hiçbir zaman Amerikan tarih kitaplarının gururla bahsettiği gibi bir kaynaşma noktasına akın etmediler ve etmeyecekler. "Kaynaşma noktası" beyaz Avrupalıları da bir tek genel kategori içine yerleştirmişti. (Onlar da, herkesi mutlu etmiyordu. İtalyanlar ve İrlandalıların birçok şehirde belediye'deki konumları için kavgalarına bakın.) Ama Latinler, Siyahlar, Asyalılar ve Kızılderililer buna dâhil değildiler.

Yani, Huey Newton, özgürlük hakkında konuşurken, "ulusal özgürlükten", insanların kendi kaderini tayin etmek için özgür olma mücadelesinden bahsediyordu. Washington'daki politikacılar, ordudaki generallerden ve işadamlarından bağımsız olarak.

"Kara Panter Partisi, insanların partisidir ve biz her şeyden önce, insanı özgürleştirmek, tüm insanları kölelikten özgür kılmakla ilgileniyoruz" diyordu Huey. Bunu, sadece, kolektif mülkiyete sahip olarak yapabiliriz, sonrasında insanlar, kâr için ya da belirli sınıflar için değil kendi kullanımları için ne üreteceklerine karar verecekler.

Siyahiler, bağımsızlık ve özgürlüğe olan açlıklarını tatmin etmek için mücadelelerinde Amerika'ya dair her şeyi; dış politikasını, kapitalist ekonomik yapısını, yasalarını, ceza-

evlerini ve ahlaki değerlerini sorguluyorlardı. İşte, kendi kaderini tayin etmenin anlamı bu: bir yığın insanın kendileri hakkında neyin en iyi olduğuna karar vermesi.

2. İnsanlarımız için tam istihdam istiyoruz.

Siyahi sömürge, devamlı bir kriz olarak işsizliği yaşıyor. İşsizlik oranları, beyazlara göre iki kat daha fazla. Liseyi bitirmeden bırakmış bir beyazın, liseden mezun olmuş bir siyaha göre iş bulma şansı çok daha fazla.

Hükümet, enflasyonla mücadele etmek için, işsizliğin artacağını, milyonlarca çalışanın işinden kovulacağını söylüyor. Yüzde puanlarından ve kontrol altındaki enflasyondan konuşulduğunda, milyonlarca insanı, özellikle siyahileri mahkûm ediyorlar.

Bunu yapmaya hakları yok. “Her insan, yaşama hakkı ve dünya nimetlerini paylaşma hakkı ile doğar” diye yazdı Huey. “Eğer çalışma hakkı engellenirse, yaşama hakkı da engellenmiş olur. Tam istihdam insanların hakkıdır. Eğer kendi fabrikalarına sahip olan ve Amerikan hükümetini idare eden zenginler bu hakları vermezlerse, fabrikaları ve hükümetleri ellerinden alınmalı ve insanların ellerine verilmelidir.”

3. Kapitalistler tarafından siyahi toplumuza yapılan soygunun son bulmasını istiyoruz.

Bu ırkçı hükümetin bizi soyduğuna inanıyoruz ve şimdi de vadesi geçmiş kırk hektar ve iki katır borçlarını ödemelerini talep ediyoruz. 100 yıl önce, bizlere köle işçiliği ve siyah insanların toplu katliamına karşılık, tazminat olarak kırk dö-

nüm ve iki katır vaat edildi. Halkımızın bir çoğuna dağıtılacak olan bu ödemeyi kabul edeceğiz. Almanlar altı milyon Yahudi'ye karşı uyguladıkları soykırımdan dolayı İsrail'deki Yahudilere hâlâ yardım ediyorlar. Amerikan ırkçılığı ise, 50 milyondan fazla siyahi insanın kıyımına katıldı; bu nedenle, dile getirdiğimiz bu talebin mütevazı bir talep olduğunu düşünüyorum.

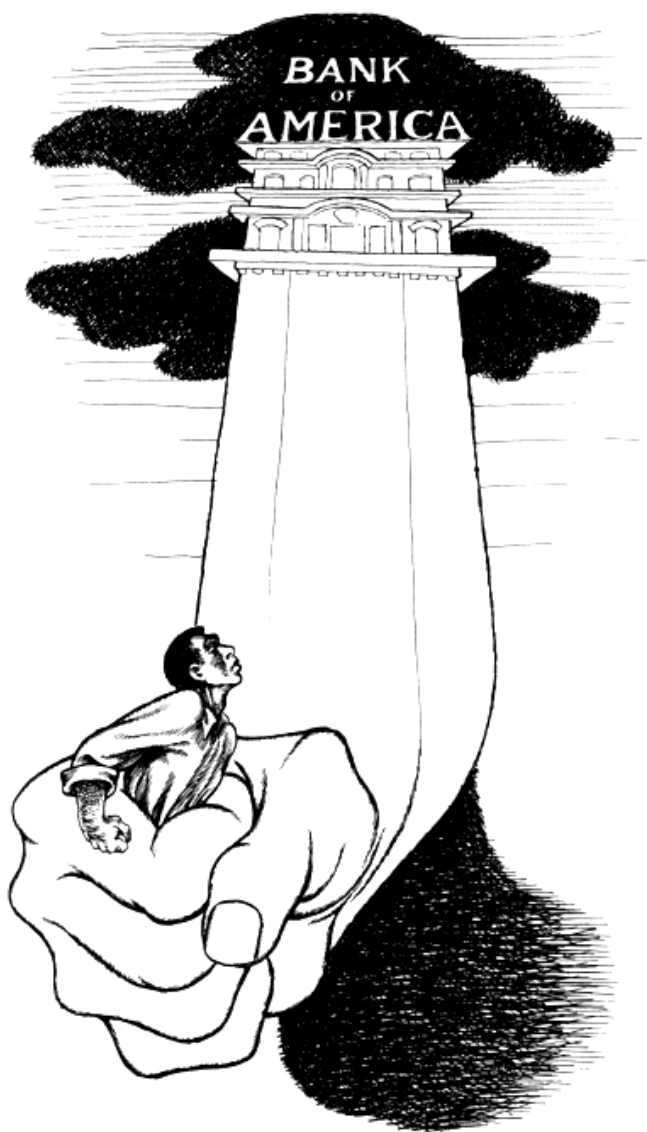
4. İnsanca barınabileceğimiz düzgün konutlar istiyoruz.

Yoksul evleri kiracılar tarafından değil, ev sahipleri tarafından yapılmıştır.

Mesela New York'ta yoksul evi sahibi olmak en kârlı işlerden biri. Bu evlerin mülk sahibi, onarım yapmayı ve vergi ödemeyi durduruyor. Sadece kira topluyor. Şehir yönetimi, onu yakalayınca kadar yatırımını çoktan katlıyor. Ödemesi gereken ceza, kazandığı paradan çok daha az.

"İnsanca barınma" sadece akmayan bir çatı ya da çalışan bir ısıtıcı anlamına gelmiyor. Evlerimiz bizim sığınaklarımız ve bize ait olmaları gerekiyor. Bize soluduğumuz havayı satan bir "hava taciri"ne katlanmak zorunda değiliz. Arazi ve evlerin kişilerin özel mülkiyeti olması için hiçbir neden yok.

Ev bir yuvadır, gelir getiren bir "daire" değildir. Yaşadığımız, uyuduğumuz, seviştiğimiz, çocuklarımızı büyüttüğümüz ve öldüğümüz bir yerdir. Mağara insanları bizden daha iyiydi: mağaralarını ve barınaklarını kiralamaz, paylaşırlardı. Koru içinde yaşıyor olabilirlerdi ama arazi sahiplerinin kiralari artırabileceği ya da onları atacağı korkusu yoktu. Bizim güvensiz hissetmemize şaşırmamalı. Kapitalizm koşullarında barınaklar "insanca değil".

5. İnsanlarımız için yozlaşmış Amerikan toplumunun gerçek doğasını açığa çıkaran, gerçek tarihimizi ve bugünkü toplumdaki rolümüzü öğreten bir eğitim istiyoruz.

Bir toplum, yozlaştığında, onun ne kadar büyük, nasıl yenilmez ve gelecekte nasıl muhteşem olacağına dair yalanlarla kendini destekler. Okullar, “gelenek” adı altında, bu yalanları nesilden nesile aktarmak için kullanılırlar.

Okul yönetimleri, bize, neye benzememiz gerektiğine dair ne düşündüklerini söylüyor. Bu, kıyafet kurallarının, saç kurallarının, davranış kurallarının, okul binalarında polislerin, politik telkinlerin ve takiplerin altında yatan nedendir.

Bizden onlar gibi olmamızı istiyorlar, başka bir şansımız yok. Kendi kimliklerimiz, kendi özbenliklerimize sahip olma irademiz var. Eğitim sistemi, bize, kendi benliğimizin anlamını ve gerçek bildiklerimizin tersine toplumdaki yerimizi göstermeye çalışıyor.

Güney’in eski köle efendileri, siyahi köleleri, gerçek geçmişlerini öğrenmekten alıkoymak için İngilizce okuma-yazma öğretmeyi reddettiklerinden beri, siyahiler kendi tarihlerinin bilgisinden yoksun bırakıldılar. Üniversitelerdeki “siyahi eğitim mücadelesi”; düşmanlarımız, okul yönetimleri, kendi bilgilerimiz ve tarihimiz tarafından bize dayatılan tanımları yenisiyle değiştirmekteki devrimci sürecin bir parçasıdır.

Bayrağa bağlılık yemini et. Çocukken her sabah boğazımın düğümlendiğini hatırlıyorum:

“Amerika Birleşik Devletleri bayrağına ve temsil ettiği Cumhuriyete, bölünmez bir vatana ve herkes için özgürlük ve adalete bağlılık yemini ederim.”

Ama tabii bu yemin şunu söylemiyordu: “İrkçılığa, kapitalizm ve yeni-sömürgeciliğe ve J. Edgar Hoover’a ve Richard Nixon’a ve Ronald Reagan’a, ve Mac’e ve coplara ve sokakta domuz gibi vurulup öldürülen zencilere bağlılık yemini ederim.”

Yani, gördüğünüz gibi, böyle bir bok demiyordu.

Eldridge Cleaver

6. Bütün siyahi erkeklerin askerlikten muaf olmasını istiyoruz.

Kara Panterler kendilerini (ve kendi insanlarını) Üçüncü Dünya'nın; Afrika'nın, Asya'nın ve Latin Amerika'nın; Ame-

rika'nın kontrol etmek için savaştığı dünyanın bir parçası olarak kabul ediyorlar. Uçaklar, bombalar, yatırımlar, CIA ajanları, rüşvetler, suikastlar ve silahların yanı sıra Amerikan politikacılarının Üçüncü Dünya'yı kontrol etmekteki temel araçları silahlı kuvvetlerdir.

Tüm dünyada, Amerika tarafından zulüm gören insanlar, ekonomik kontrole ve kukla hükümetlere karşı ayaklanıyorlar. Amerikan ordusu, Vietnamlıları baskı altında tutmak için Amerika içindeki dostları olan ezilmiş insanları kullandılar.

Vietnamlılar bunu anlıyor. 1968 yılında devrimci örgütler, ulusal özgürlük cepheleri "her zamanki gibi, Vietnamlılar, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki siyahi kardeşleri ve yoldaşlarının aynı düşmanın yani emperyalizmin kollarında savaştıklarını fark ettiklerini" söyledi.

Beyazlar da aynı şekilde askerlikten muaf tutulmalıdır. Kim bunu istemez ki? Sadece müebbetlikler ve yüksek rütbeliler. Birçok Vietnam gazisi, kendilerinin de bastırıldıklarını, kullanıldıklarını ve askeri patronlar tarafından kontrol edildiklerini anladılar.

7. Polisin barbarlığına ve siyahi insanların cinayetlerine derhal son vermek istiyoruz.

Huey Newton, "Polis, üniforması içinde toplumu temsil eden bir insan olmalıdır" diyor. "İnsanlar (sivil insanlar) ve polis arasında hiçbir anlaşmazlık ve bölünme olmamalıdır. Bir kez bölünme oldu mu, polis insanların düşmanı haline gelir. Polis, halkın yararına hizmet etmelidir. Bu prensip bozulduğu zaman, polis teşkilatı bir işgal ordusu haline gelir."

Amerika'nın siyah gettolarında, polis, Vietnam'ı işgal eden Amerikan ordusu gibi, işgalci bir ordudur. Polisler, zenginlerin canını ve mülklerini korumak ve yoksulların isyan ve direnişlerini kırmaya alışkındır. Bir polisi, hiçbir zaman Mr. Rockefeller'in yaşadığı sokakta devriye gezerken, zenginlerin kimliklerini kontrol ederken, sokakları temizlemesini ya da yasalara biat etmesini söylerken görmezsiniz.

Polis güçleri, Amerika'daki siyahilerin hayatlarına karşı direkt olarak en büyük tehdittir. Polis, kendi kendine bu insanlarla bir savaş halinde olduğunu düşünüyor ve yüksekokul koridorlarında ya da sendikaların grev hatlarında, protestolarda ve askeri üslerde ortaya çıktıklarında bunu gösteriyor.

Nasıl ki silahlı kuvvetler, politikacıların, dünyadaki insanlara karşı son çaresiyse, polis kuvvetleri de bu ülkedeki yurttaşlara karşı son silahtır. Zenginlerin, bu silahlı uşaklarının kontrolünü kırmak, zenginlerin kalanlarımız üzerindeki son kontrolünü kırmaktır. İşte, hükümet tarafından Panterlere karşı girişilen bu savaş çok vahim ve korkunçtur. Panterler, tüm Amerikan halklarına, polislerin, kendilerinin baş düşmanı olduğunu gösterdiler.

8. Federal, eyalet ve şehir hapisane ve tutukevlerindeki tüm siyahiler için özgürlük istiyoruz.

Tutukevlerindeki insanların, siyahi, beyaz ya da diğer renklerden %99.4'ü bizim gibi insanlardır. 8 dolarlık servis istasyonunu gasp etmekten, esrardan, sarhoş olmaktan, trafik cezalarını ödememekten ya da karşılıksız çek yazmaktan dolayı içerdeler.

Bunu, en açık, kadın tutuklulara baktığınızda görürsünüz. Kadınlar, toplumumuzda bir seks objesi muamelesi görüyorlar ve sonrasında fahişelik yaptıkları için cezalandırılıyorlar. Çok fazla mal mülk istemeyi öğrendiler ve sonra hırsızlıktan yakalandılar. Bazen, bir şeyler zor gittiğinde, esrar içtiler ya da hap atıldılar ve uyuşturucu bulundurmaktan cezaevine girdiler. Cezaevlerindeki tüm kadınlar aslında toplumun kurbanlarıdır.

Amerika'da cezaevlerindeki tüm tutuklular, politik tutukludur. Çünkü, onlar, bu ülkeyi yöneten üst sınıf ve onların yönetimleri altında zarar görerek yaşayan kalan kısmımız arasındaki savaşa, hayatta kalmak için mücadele ederken ele geçirilmiştir.

Üstelik, onlar, ülkedeki gerçek suçlular bile değildir. Hamburg Tepesi'nde katledilmiş askerin sorumlusu olan General Honeycutt; "Lanet bir zenci öldürmeyi o kadar çok istiyorum ki tadı damağımda" deyip ve sonrasında dışarı çıkıp soğukkanlılıkla, George Baskett'i vuran San Francisco polisi Michael O'Brien; çalışanların milyonlarını çalmak için beyaz eşyaların fiyatlarını ayarlayan General Elektrik yöneticileri; Fred Hampton cinayetinin emrini veren Illinois Eyalet Savcısı Edward Hanrahan gibi suçlular ise, toplum-

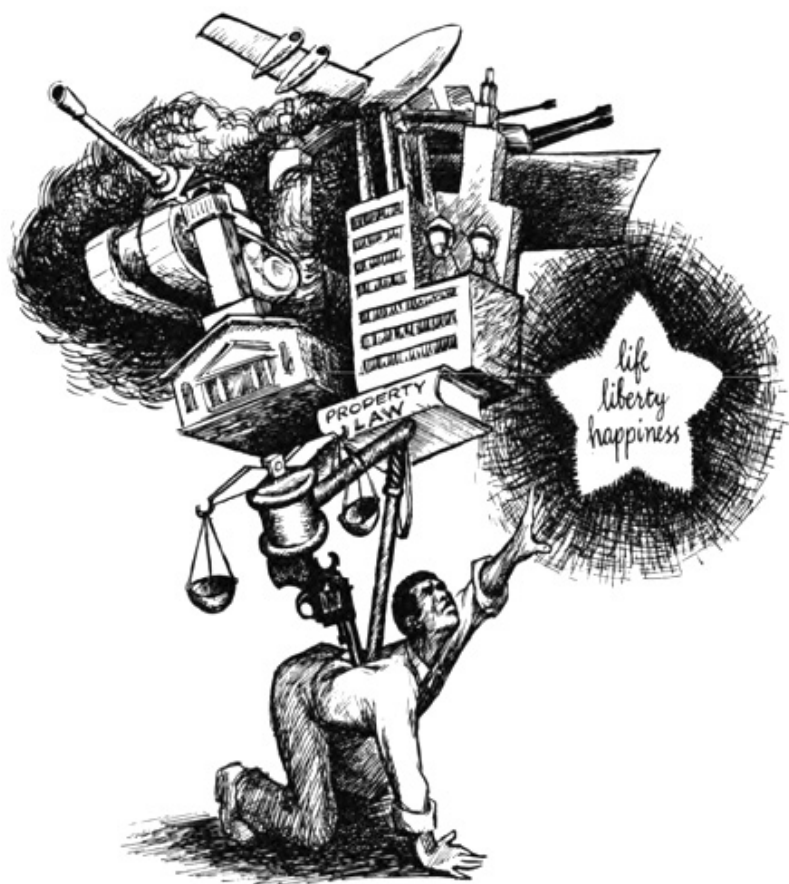
da serbestçe dolaşıyorlar ve hiç kimse onları tutuklamaya çalışmıyor. Bunlar, hayatımız için, bir benzin istasyonunu soyan hırsızdan daha büyük bir tehdittir.

9. Tüm siyahilerin yargılanmak üzere mahkemeye çıkarıldığında, Amerika Birleşik Devletleri Anayasası tarafından tanımlandığı gibi, mahkemede kendi emsallerinden ya da kendi siyahi topluluklarından bir jüri tarafından yargılanmasını istiyoruz.

Bir ülkenin yasaları, insanların birbirlerine karşı nasıl hareket edeceklerine dair, kendi aralarında yaptıkları anlaşmalardır. Biz, cinayet işlemeyeceğimize, soymayacağımıza, birbirimizden çalmayacağımıza ya da kırmızı ışıkların arasından geçmeyeceğimize dair anlaşıyoruz. Bu yasaları ve bunları kırmak için verilen bu cezaları, yasaların bizim yararıma olduğu ve bizi koruduğunu düşündüğümüz sürece kabul ediyoruz.

Bu anlaşma bozuluyor. Yasalar, bizi korumayı ve bize hizmet etmeyi bıraktı. Bir polis siyahi birini ya da suçlu olduğundan şüphelendiği için yoksul birini vurduğunda ya da kişinin görüntüsünü beğenmediğinde, yasalar bizim aleyhimize kullanılmaya başlıyor. Bu anlaşma bozuluyor ve bunu bozan biz değiliz.

Amerikan yasaları, zenginlerin yararınadır. Yasalar, işadamlarını, militan saldırılara karşı korurken; bizden birini öldürdüklerinde polisleri korur. Yasalar; vergileri, kiralari ve fiyatları yükselterek ya da bizi ölümüne çalıştırarak, yasal yollardan çalan zenginleri görmezden geliyor. Yasalar, askeri patronlara, mineralleri, benzini, pirinci ve kauçuğu elde etmek için dış ülkeleri istila etme izni verir. Ve çaresizlikten ve yoksulluktan dolayı bir benzin istasyonunu soyan yoksul birini cezaevine atar.

İnsanlar, onları yöneten yasalara inancını yitirdiğinde; zenginler, onların itaat etmelerini sağlamak için zor kullanırlar. Daha fazla silahlı polis ve daha fazla güç, saygı duymadığımız ve yapılışında bir parçası olmadığımız bu yasalara itaat edilmesi için, insanları zorlayarak bu ülkede kol geziyor.

Zenginlerin adaleti altında olmaya katlanmadığımız sürece, çalışanlar, mahkemelerde çalışanlar tarafından yargılanmalıdır. Zenginler de çalışanlar tarafından yargılanmalıdır. Bu ülkeyi, idare etmeye devam eden ve inşa eden insanlar biz olduğumuz için bu gayet adildir.

Panter programında, bu nokta, doğru yöndeki ilk adımdır. Zenginler ve güç sahipleri, "Hayır! Bu, yasaları, sizin kendi elinize almanız demek oluyor" derler. Pekâlâ, gözleri olan herkes, yasanın yanlış ellerde olduğunu görür.

10. Toprak, ekmek, barınma, eğitim, giyinme, adalet ve barış istiyoruz. Ve asıl politik hedefimiz olarak, siyahi topluluğun ulusal kaderini tanımlaması için, Birleşmiş Milletler'in denetlediği, baştan başa sadece siyahi topluluğun öznelerini içine almış bir halk oylamasına katılıma izin verilecek.

Halk oylaması, insanın belli bir konu hakkındaki düşüncelerini ifade ettiği özel bir seçimdir. Eldridge Cleaver'in yazdığına göre, "Gettolarda, Birleşmiş Milletler denetiminde bir halk oylaması çağrısında gerçekçi olmayan hiçbir şey yoktur. Böyle bir halk oylaması için sadece geniş çaplı bir ajitasyon, Amerikan emperyalizmi için büyük bir kriz yaratacaktır.

"Amerika, siyahilerin zaten Amerikan vatandaşı oldukları için Birleşmiş Milletler üyeliğine ihtiyaçları olmadığını iddia ederek, tuhaf bir konuma girecektir. Gettolardaki siyahile-

rin buna karşı bir cevabı var mı? Öyle mi? Peki o zaman, bir Amerikan vatandaşı isem, neden köpek muamelesi görüyorum?"

Kara Panter Partisi, programdaki bu konu hakkında soru sorulduğunda, bize Bağımsızlık Bildirgesi'ndeki şu cümleyi hatırlatıyorlar: "İnsanlığı ilgilendiren olayların akışı içinde, bir kişi için diğerleriyle ilişkili olan politik bağlarının feshe-dilmesi gerekir."

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki siyahilerin bir ulusa ihtiyacı yok, onlar zaten bir ulus. Aynı düşmanla karşı karşıya oldukları için, sömürge insanlar tüm dünyada birbirleri ile bağlantılıdır. Belki de, nihayetinde, kendilerini politik olarak Amerika'dan ayırma kararı alacaklar. Bunu yaparlarsa, bu onların hakkıdır.

Toprak, ekmek, barınma, eğitim, giyinme, adalet ve barış. Tümü çok basit şeyler ama bunlara sahip olmak bir devrim gerektiriyor.

Devrimler, her zaman basit şeylerin mücadelesidir: Rusya'da; bu, toprak, barış ve ekmektir. Çin'de çiftçilerin toprağıydı. Panterlerin her talebi, zenginlerin hepimizin üzerindeki kontrolüne bir tehdittir ve zenginler kontrolü bir savaş olmadan asla bırakmazlar. Panterler, devrimci bir örgüttür; çünkü gücü zenginlerin elinden almak ve bu gücü insanlara vermek için savaşımaya hazırlar.

IV. Bir Tüfek ve Bir Kanunname

Huey Newton ve Bobby Seale, başlangıçta 7. Maddedeki "Polis zulmüne ve cinayetlerine acilen son verilmesini istiyoruz" diyerek, 10 Aşamalı Program'ı hayata geçirmek için Kaliforniya Oakland sokaklarına gittiler.

Yedinci nokta, hayatta kalmayla ilgilidir. İnsan, özgür olmak için hayatta kalmak zorundadır. Böylece, Huey ve Bobby bir trafik ışığı ile başladılar.

55. sokakla Market caddesinin köşesinde trafik ışığı yoktu. Okuldan eve dönen birçok siyahi çocuğa araba çarptı ve birçoğu (bu şekilde) öldürüldüler. Belediye başkanı, sorunu bir yıl içinde karar verebilen bir komiteye yollamakla ilgili bir şeyler geveledi. Bu arada çocuklar tehlikedeydi

Kara Panter Partisi, "dur" ışıkları yerleştirilene kadar, silah taşıyarak köşe başında trafiği yönlendireceklerini duyurdu. Şehir yönetimi, buna izin veremedi. Eğer, bağımsız silahlı yurttaşların polisin görevlerinden herhangi birini, hatta bir köşede trafiğin yönlendirilmesini yerine getirmesine izin verilirse, insanlara ne yapacaklarını söyleyen polisin, gücü tehdit altına girerdi. Belediye başkanı, birkaç gün sonra bir trafik ışığı taktı. Bobby Seale bunu şu şekilde açıkladı:

"Huey, trafik ışıklarının, çocukları ölümden korumaya yardım ettiği için insanların yararına olduğunu gördü. Öğrenmek, yaşamak, hayatta kalmak ve var olmak için onlara bir şans verdi. Böylece, dünyayı değiştirmek, dünyayı şekillendirmek zorunda olduklarını anladılar. Huey öyle insancıldı ki! Çocukların hayatta kalmasını istedi!"

Ardından, Panterler bir okul kurdular ve çocuklara kendi siyah tarihlerini öğrettiler. Çocuklar bir devlet okuluna gittiklerinde, öğretmenler siyahların köleliği sevdiğini ya da "Yeniden Yapılanma" zamanında "suç ve anarşinin" hüküm sürdüğünü sorguladılar. Öğretmenler telaşlandı. "Bunları nereden öğrendiniz?" diye sordular, çocuklar "Kara Panterler'den" dediler. Bunun üzerine, öğretmenler, Huey Newton'un çocuklara beyazları vurmaya öğrettiği söylentisini yaydılar.

Kara Panterler, çocuklara beyazları vurmaya öğretmiyordu; topluluklarındaki yetişkinlere kendilerini nasıl savunacaklarını öğretiyorlardı. Bobby Seale, "Silahlarımızı, hiçbir zaman beyazları vurmak için, beyaz topluma karşı kullanmadık. Biz sadece, siyahı, mavi, yeşil ya da kırmızı, haksız yere bize saldıranlara ve cinayet işlemeyi deneyenlere ve bizi öldürenlere karşı, programımızı uygulamak için kendimizi koruyoruz." dedi.

1967 Nisan'ında, Denzil Dowell adında siyahı bir genç adam, Oakland'dan birkaç mil ötede bir şehir olan Richmond'da, şerif tarafından vuruldu ve öldürüldü. Savunmasızdı, elleri başının üzerindeyken vuruldu. Adli tabip, Dowell'in dokuz ya da on defa vurulduğunu raporladı. Polis ise, onun iki ya da üç kez vurulduğunu söyledi.

Kanıt, Denzil Dowell'in bedeni ve giysilerindeydi. Polisler, ailesine bedeninin fotoğraflarını ya da giysilerini göstermeyi reddettiler. Dowell'ı, önceden, defalarca tehdit etmişlerdi.

Dowell'in ailesi cinayeti soruşturması için Kara Panterler'e danıştı. Siyah deri ceketlerini giyerek ve silahlarını taşıyarak Richmond'a geldiler ve cinayeti soruşturdular. Kalabalık bir insan topluluğu da onları takip etti. Panterler, insanlara, neden silah taşıdıklarını ve Panter Partisi'nin neyi temsil ettiğini açıkladılar, anlattılar. Aniden birisi bağırdı: "Polisler geliyor!"

Huey, silahının haznesine bir kurşun yerleştirdi. Bobby Seale, 45'liğinin üzerindeki çekicin kayışını çözdü. Gözlerine inanamayan polisler, baktı ve sürmeye devam ettiler.

"Biz sadece dik duruyoruz ve kendimizi savunmaya hazırız" dedi Bobby. "Bizler, onlar için ölebileceğimize dair insanları eğittik". İşte bu onların mesajı. Onlar polisin karşısında durdular. Nat Turner, Güneyli çiftlik sahiplerinin karşısında durdu. Siyahiler ve bazı yoksul beyazlar "yeniden yapılanma" sırasında Güneyli zenginlerin karşısında durdular. Siyahiler, "KKK" karşısında tek başlarına durdular. Ve şimdi Kara Panterler, polisin karşısında duruyor, polise karşı koyuyor ve "Bir daha asla!" diyorlar

Birkaç gün sonra Panterler, Richmond'da bir miting düzenlediler. Bütün mahalle insanla doluydu. Panterleri izleyen bazı insanlar, üzerlerinde silahla geldiler. Kendi topluluklarında, onların politik bir eylem yapmalarını polisin durdurmasına izin vermeyeceklerdi.

Polisler, olay yerinde hiçbir şey yapamadılar, bu yüzden alanın tepesinde gezmesi ve neler olup bittiğini görmesi için bir helikopter yolladılar. Huey, kalabalığa yasalar hakkında konuşuyordu, polisin siyahi insanlara ne kadar saygılı olması gerektiğini, silahın koruma için nasıl kullanıldığını ve oynamak için olmadığını anlattı.

Helikopter, tepede uçmaya devam etti. Huey, helikopteri işaret edip kalabalığa şöyle söyledi: "İnsanların özü, her zaman teknolojiden daha büyüktür." Kalabalık ona "Haklısın!" diye cevap verdi. İşte o gün, Panterler, üç yüz üyelik başvurusu aldı.

Richmond eylemleri, Panterler'in yeni üyesi Eldrige Cleaver'in katıldığı ilk aktiviteydi. Huey ve Bobby, 10 Aşamalı Program'ı yazdıktan iki ay sonra, Cleaver dokuz yılın ardından San Quentin hapishanesinden çıktı, kırk iki yaşındaydı.

Cleaver cezaevindeyken, "İlk on beş yılımı dünyayla nasıl baş edeceğimi öğrenmeye ve hayata yaklaşımımı geliştirmeye verdim" diye yazdı. "Tercihlerimde hatalar yapmıştım ve sonu çıkmaz bir yola girmiştim."

"Cezaevinde son kalışım sırasında, suç hayatından kurtulmak için bir karar aldım ve hayatımın yönünü değiştirdim." Eldrige, bir Malcolm X destekçisiydi, cezaevinden çıktığında siyahların özgürlüğü için açtığı yolda öldürülen Malcolm X'in yolunu takip etmek istedi.

Cleaver, Panterler ile ilk kez San Francisco'da siyahilerin bir eyleminde tanıştı. Sonradan şöyle tanımlıyordu: "Aniden odada ses kesildi. Oturduğum yerde döndüm ve hayatımda gördüğüm en güzel manzarayı gördüm. Siyah bereleri-

ni, pudra mavisi tişörtlerini ve siyah deri ceketlerini giymiş dört siyahi adam ve her birinde bir silah!”

İnsanların, sadece kendilerine dönük silahlardan korkmaları gerekir. Biz, düşmanlarımıza dönük silahlardan güç alıyoruz, silahı taşıyan kişinin renginin ne olduğunun bir önemi yok. Kara Panterler, silahlarını, tüm insanlar için ortak düşmana yöneltmiştir.

Richmond mitinglerinden iki hafta sonra Huey, Kaliforniya meclis üyelerinden birisinin, Sacramento’da, Meclis’te geçirmeye çalıştığı bir önerge hakkında bir şey okudu; buna göre, tüm barış memurları, silahlı kuvvetler üyeleri ve kurumalar dışındaki herkesin kamusal alanda ve kamu sokaklarında dolu halde ateşli silahlar taşımaları yasaklanacaktı.

Bu yasa, Kara Panter Partisi’ni hedef alıyordu. Politikacılar, siyahi Amerikalılar ile hükümet arasında bir anlaşmazlık olduğunu biliyorlardı. Bu anlaşmazlığın siyahi tarafını -halkın tarafını- etkisiz hale getirmek istiyorlardı. “Savunmasız insanlar, kölelik için her zaman bir öznedir” diyor Huey.

Panther Partisi, bu önergeye karşı kulis yapmaya karar verdi. Bu insanların paraları olmadığından profesyonel kulisçileri de yoktu; bu nedenle, Panterler, Sacramento’ya insanların sahip olduğu tek güç ile gittiler ki bu güç bir silah namlusundan gelmekteydi.

Pantherler, hiç kimseyi vurmak için gitmediler. Silahlarını, hiçbir zaman kimseye yöneltmediler. Tehdit etmediler. Silahlarını, taşımaya hakları olduğunu göstermek için taşıdılar. Kamusal alanda, silahlarını, usulünce taşımak hakkındaki tüm yasalara dikkatle itaat ettiler.

Panterler oraya vardığında, Vali Reagan, okuldan çocuklar ile ön taraftaki çimenlikteydi. Panterlerin geldiğini görünce kaçıp gitti. Onların düşmanı olarak, yoksul ve ezilen insanların nerede duracağını bilirdi. Polisler, ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Panterleri yakalamak istiyorlardı ama Panterler herhangi bir yasayı ihlal etmiş değillerdi.

Bobby Seale, Kongre binası basamaklarında bir bildiri okuyordu. "Siyahlar yalvardılar, dua etiler, dilekçe verdiler, eylem yaptılar ve Amerikan ırkçılığının siyahlara karşı tarihsel olarak işlediği tüm yanlışları doğrulamaları için başka her şeyi yaptılar. Tüm bu çabalar, daha fazla baskı, bastırma, hile ve ikiyüzlülük ile yanıtlandı. Kara Panter Partisi, çok geç olmadan, bu teröre karşı siyahların kendilerini silahlandırmasının zamanı geldiğine inanıyor.

Kongreyi terk ederlerken, polis, arabada dolu halde silah bulundurmaya karşı yazılmış, Balık ve Av Yasasını bahane ederek, partinin 23 üyesini tutukladı. Panterler buna direnmediler. Kendilerine göre önemli bir noktaya temas ettiler. Tüm eyalette, TV izleyen siyahiler, Bobby Seale'in dediklerini duydu. Onların kendilerini savunma hakları vardı.

Bu tutuklananlar arasında, Parti'ye ilk katılan Bobby Hutton da vardı. 16 yaşındaydı ve bir yıllık ömrü kalmıştı.

Parti, Huey'in Sacramento'ya gitmemesi gerektiğine karar vermişti. O, şartlı tahliye altındaydı ve cezaevine gitme riskini almak istemiyorlardı. Üyelerin serbest bırakılmasının ertesi günü, Huey Sacramento'ya geldi. Cezaevinden bırakılanların her birine Huey tek tek sarıldı ve "Kardeşim, bunu yaptığın için memnun musun?" diye sordu. "Tamamen!" diye yanıtladılar.

O gecedен sonra, Huey ve Panter Partisi üyeleri sokaklarda devriye geziyorlardı. "Devriyeler kuruyoruz" dedi Huey. Polisi ya da siyahi toplumda adlandırıldığı şekilde Gestapo'yu gözetlemek için, topluluğumuza zorbalık yapılmadığından emin olmak için polisi gözlemleyecektik.

Oakland gettolarında bir şeyler değişiyordu. Polis, soğukkanlı olmak zorundaydı. Kanunu, kendilerine göre uygulamak için dikkat etmeleri gerekiyordu. Bir Panter izliyor olabilirdi. Ve bu Panterler itip kakılamazdı artık.

Huey, her gece bir elinde pompalı tüfek ve diğer elinde kanun kitabıyla, anayasayı açıklamak ve polislerle karşı durmak için kardeşleriyle birlikte dışarıdaydı. 5-10 polis arabası bir Panter arabasının etrafını sarıp, bir kusur bulup ceza kesmek içinüşüşebilirlerdi.

İnsanlar evlerinden çıkıp, haklarına ilişkin Huey 'in görüşlerini dinleyecek ve izleyeceklerdi. Bu, okulda alamayacağınız türden bir eğitimidir.

Bir keresinde, bir polis "Silahlarla ne yapıyorsunuz?" diye sordu. Huey, "Siz silahlarınızla ne yapıyorsunuz?" diye yanıtladı. Siyahi toplumdaki insanlar, polisin sıradan insanların aleyhine olduğunu biliyordu. Ve işte, burada bir adam, polise karşı duruyor ve onlara neyse öyle davranıyordu: Hepimizin özgür olma hayallerinin önündeki engel.

Huey Newton, zenginlerin kontrolünü ve siyahi toplum üzerindeki gücünü kırmak için yola koyuldu. Eğer siyahiler, politikacıların ve işadamlarının onların üzerindeki baskısını kırabilirse, o zaman zenginlerin de üzerlerinde daha az baskısı olur.

Böylece, şu da yayıldı: "Kara Panter Partisi ve Huey Newton'dan kurtulun". Eğer Panterler Amerika'ya, "bize özgürlüklerimizi verin ya da bizi öldürün" mesajını verirlerse, Amerika'nın yöneticilerinin cevabı, "Panterleri dümdüz etmek, hiç kimsenin yeniden silahlanmaması ve özgürlük için mücadele edememesini sağlayacak kadar darmadağın etmek."

28 Ekim 1967, saat 5 sularında Huey Newton'u aldılar.

V. Huey'e Özgürlük!

27 Ekim 1967 akşamı, Huey Newton iyi hissediyordu. O akşam, şartlı tahliye dönemi sona erdi. Huey, şartlı tahliye ofisine rapor vermeyi sevmiyordu ve şartlı tahliyesi bittiği için kutlama havasındaydı.

O akşam, nişanlısı Laverna Williams ile bir randevusu vardı. Akşam yemeğinden sonra, evde hasta bulacağı Williams'ın evine kadar yürüdü. Williams, dışarı çıkması ve bir şekilde bunu kutlaması konusunda ısrar etti ve ona kendi arabasını verdi: Bir Volkswagen.

İnsanların sosyalleştiği, konuşup sohbet ettiği cemaat kilisesine doğru sürdü ve onlarla biraz konuştu ve daha sonra insanların dans ettiği ve kâğıt oynadığı bir eve gitti. Huey, dans etmez ya da kâğıt oynamazdı; böyle olunca, parti sabah dörtte sona erene kadar oturup sohbet etti.

Arkadaşlarından biri olan Gene McKinney, tüm gece açık olan restoranlardan birine gitmeyi ve bir şeyler yemeyi önerdi. Volkswagen'e bindiler ve yiyecek bir yer aramak için şehir merkezine doğru sürdüler. Bir köşeyi dönerlerken, Huey, dikiz aynasından polis arabasının yanıp sönen kırmızı ışıklarını gördü.

Kara Panter Partisi, o ay bir yılını doldurmuştu. Huey Newton, polis tarafından kırk ya da elli kez durdurulmuştu, ne yapacağını bilirdi: Sakin duracak, kanunları hatırlayacak ve polisin yasal sınırlar içerisinde kalmasını sağlayacaktı.

Memur John Frey devriye arabasından çıktı, Volkswagen'e yürüdü, pencereden içeri baktı ve "Pekâlâ, neyimiz var, ulu Huey P. Newton?" Huey, Frey'e, sürücü ehliyetini ve Bayan Williams'ın araba kaydını uzattı. Memur Herbert Heanes'in sürdüğü bir başka polis arabası durdu. Frey, Newton'a dışarı çıkmasını emretti. Newton el frenini çekti ve geçen sefer polisleri gözetlemekte kullandığı günden beri koltukların arasında duran ceza kanunu ders kitabını fark etti. Huey onu aldı, arabadan dışarı çıktı ve Frey'e gözaltında olup olmadığını sordu. Frey, hayır dedi, Newton'un üstünü aradı ve ona devriye arabasına doğru yürümesini söyledi.

Diğer polis Heanes, kendi tarafından dışarı çıkmış ve kaldırımda bekleyen McKinney ile birlikte arabanın yanında bekliyordu.

"Geriye doğru birkaç adım attım" diye tanımlayacaktı sonrasında Huey, "Sağ eli ile sol elimi yakaladı ve arabaya yürümeye başladık."

"Arka kapıda durduk. O sırada ben kitabı aldım ve açıp 'Beni tutuklamana yol açacak bir sebep yok' dedim". O da, "Bu kitabı al ve kışına sok zenci" dedi, bunu söyler söylemez avucunun içiyle yüzüme vurdu ve bu beni adeta sersemletti. İki ya da üç kol uzunluğunda geriye gittim. Bir dizimin üzerine çöktüm.

“Kitabın halen elimde olduğunu düşünüyordum ve dizlerimin üzerinde doğruldum. İlk önce memur Frey’i gördüm, tabancasını çıkartıyordu ve sıcak, kaynayan bir çorba karnıma dökülmüş gibi hissettim ve sonrasında yüksek bir ses ya da yayılım ateşi ya da bana patlama gibi gelen sesler duyduğumu hatırlıyorum.”

Atışlar durduğunda, Frey ölmüştü. Heanes yaralıydı. Huey midесinden vurulmuştu, yarı baygındı. Hatırladığı bir sonraki şey Kaiser Hastanesi’nin acil servisinde olduğuydu. Hemşire, “Çok kötü yaralanmışa benzemiyorsun” diyordu. “Geçerli” formlar dolduruluncaya kadar doktoru aramayacaktı ve polisi aradı.

Newton, bir sedyede kelepçelenmişti, elleri başının üzerinde yatırılmıştı. Polisler, Huey’in yaralı karnına, kelepçeli ellerine ve başına vuruyorlardı. Hepsi arabanın etrafındaydı, bağırıyorlardı. “Bir polis memurunu öldürdün ve bu yüzden öleceksin!”

Huey, duruşmayı beklemek üzere hapisteyken, onun siyahi topluluğun özgürlüğü için yürüttüğü mücadeleyi destekleyen insanların talepleri yükseliyordu. Huey’e özgürlük!

Huey’e özgürlük! Bırakın gitsin. Onun için, “adil bir yargılama” talep etmediler. Huey için adil bir yargılama hiçbir zaman olmazdı. Yargı sistemimizin temsil ettiği her şeyin düşmanıydı. Statükonun bozulması.

Mahkemeler, polisten bağımsız değiller. Mahkemeler de polis de Huey’in düşmanları olan zenginlere ve güce hizmet ediyor. Yani, Huey Newton, siyahi direnişin lideri tutuklandığında, destekçileri sağ elin (mahkemeyi), sol elin (zenginle-

rin) ne yaptığını bilmediğini iddia edemediler. “Her iki elinizi ondan çekin. O size ait değil” dediler.

Huey’in jürisindeki insanların, siyahi bir bankacı hariç ne-redeyse tamamı beyazdı. Orta sınıftan insanlardı, zengin değillerdi. Belki de bankacı hariç, hiçbiri getto hayatı ya da getto dilini bilmiyordu.

Huey, jüriye karnından vurulduğunu, etrafındaki tüm atışla-rı duyduğunu, asla ateş etmediğini ve birini öldürmediğini, kimin ateş ettiğini ya da hastaneye nasıl gittiğini bilmediğini anlattı. Sonrasında jüri, Huey’in silahını çektiği ve Frey’i vur-duğunu söyleyen zenci bir otobüs şoförünü dinledi.

Jüri, birinin Huey’i vurduğunu bildiği için otobüs şoförünün hikâyesine inanmadı. Bu Frey olmalıydı ama onlar Kara Pan-terler’den korkuyorlardı ve Huey’i hapse atmak istiyorlardı. Zihinlerinin arkasında bir şey onlara, “Pekâlâ, belki o bunu yapmadı ama o bir şey yapmış olmalı” diyorlardı. Onu cina-yetten suçlu bulmaya vicdanları el vermediği için, “kasten adam öldürme”den suçlu buldular. Bu, Huey’in Frey’i vurdu-ğunu ve bunu, kendini savunmak için yaptığını düşündükleri anlamına geliyordu.

Huey, iki ila on beş yıla mahkûm edilmek üzere San Luis Obis-po, Kaliforniya’ya gönderildi. Avukatları, iki yıl sürebilecek temyiz davasında, onun kefaletle serbest bırakılmasını iste-diler. Mahkeme onları reddetti. Hâkim ve savcı, cemaatten onun özgür olmasını talep eden 30 binden fazla insanının im-zasına rağmen, Huey’in toplum için tehlikeli olduğunu söyledi.

Yaklaşık iki yıl sonra, Eyalet Yargıtayı, Huey’in adil bir yargı-lanmaya tabi olmadığına (insanların başından beri söylediği

gibi) ve yeniden yargılanmasına ya da serbest bırakılması gerektiğine hükmetti.

Bütün bunlara rağmen, bu kitap yazılırken dahi Huey halen cezaevinde.

VI. Panterler Beyazlardan Neden Nefret Etmiyor?

Duruşmada , Huey Newton'a soruldu:

"Kara Panter Partisi ırkçı bir organizasyon mudur?"

Huey yanıtladı. "Kara Panter Partisi ırkçılığa karşıdır. Önce-likli amaçlarımızdan biri, bu ÷lkede ve ayrıca dünya gene-
linde ırkçılığı yok etmektir. Bizler, yıllar boyunca ırkçılığın
kurbanlarıydık ve bu bizim destek vermek isteyeceğımız bir
şey değıl."

"Beyaz bir kişi Kara Panter Partisi'ne katılabilir mi?"

"Beyaz biri Kara Panter Partisi'ne bağılı olabilir ama siyah
gettolardaki politik dinamiklerden dolayı, mirasımıza dayalı
bir kültürel ve ekonomik grubumuzu korumamız gerekir."

Sonra, duruşmada, bir gazeteci Huey'e,

Kara Panter Partisi'nin beyazlar hakkında ne hissettiğini
sordu. Şöyle yanıtladı:

"Beyaz insanlardan nefret etmiyoruz. Zalim insanlardan
nefret ediyoruz.

Eğer bu zalim bir beyaz olursa, o zaman ondan nefret ediyoruz. Bize zulmetmeyi durdurursa, ondan bir daha nefret etmiyoruz. Ve şu anda, Amerika'da, köle sahibi olan beyaz bir grup var."

"Zalimden kastınız nedir?"

"Zalimler, insanların emeğini alır ve kendi yararlarına kullanırlar. Kültürel olarak da hâkimdirler. Siyahilerin kötü olduğunu, bela olduğunu, insan bile olmadıklarını öğretirler."

Şöyle ekliyor Huey Newton, "Devrimci bir milliyetçi olmak için, mecburen sosyalist olmak zorundasınız."

Kara Panterler, sadece lafta sosyalist değillerdi. Sadece beyazlardan nefret etmedik-

lerini söylemiyorlardı, inançlarına göre hareket ediyorlardı.

Huey Newton cezaevinden yazıyordu:

"Özgür olmak için tek yolumuz, bir hamlede sonsuza kadar ve herkes için Amerika'nın baskıcı yapısını yok etmektir. Popüler bir mücadele, birçok ittifak ve koalisyonlar olmaksızın bunu yapamayacağımızın farkındayız ve bu nedenle, eşit şartlar altında, sistemden memnuniyetsiz olan insanlarla mümkün olabildiğince ittifak yapmak istiyoruz."

İlk ittifak 1968 baharında, beyaz radikaller Kaliforniya'da "Barış ve Özgürlük Partisi" adında yeni bir politik parti kurduğunda gerçekleşti. Bu, yüz bin üyeli küçük bir partiydi ve herhangi bir seçim kazanmamıştı ama yeni bir şeyler yapmışlardı. Siyahilere gidip, "Neden bizi seçmiyorsunuz?" demediler. Bunun yerine, birçok seçimde, kendi adayları olarak Kara Panterleri destekliyorlardı.

Eldrige Cleaver, Amerika Birleşik Devletleri Başkanlığı için Barış ve Özgürlük Partisi'nden adaydı. Alabama'dan yoksul beyaz bir kadın olan Peggy Terry, başkan yardımcısı adayydı.

Peggy Terry, ilkokul dört mezunuydu ama neler olup bittiğini biliyordu. Bir kampanya konuşmasında, "Bazı şeyleri değiştirmek isteyen sadece siyahiler ve üniversiteliler değil. Diğer genç ve çalışan insanlar da, aynı şekilde muamele gördüğümüzü biliyor. Ve bizim ne istediğimizi, politikacıların söylemesine ihtiyacımız yok. Biz biliyoruz! Kendi hayatlarımızı yönetmek istiyoruz!"

Cleaver ve Terry ve diğer Barış ve Özgürlük adayları kazanmak için aday olmadılar. Yoksul insanlar seçim kazanmazlar; çalışan diğer insanlarla kendi hayallerini paylaşmak istedikleri için aday oluyorlar; bizi kontrol eden insanları uzaklaştırabilirsek Amerika'nın neye benzeyebileceği hayali.

Bir diğer ittifak Chicago'da yapıldı. Chicago'nun kent merkezinin dışı, bir beyaz gettosudur. Orada yaşayan insanlar, Güney'den gelirler. Her Amerikan şehri bir hengâme olduğu için; gençler, çetelerde ve kulüplerde kendilerini korumak için bir araya gelirler.

Beyaz çeteler, siyah çeteler ve Porto Rico çeteleri, sokaklarda çatışmaya alışımlıydı. Bu, bir zaman kaybıydı ve birçok genç yaralandı ve öldürüldü. Şehir yönetimi, çocukları pasifize etmek için sosyal hizmet uzmanlarını gönderdi, ama çocuklar hayatta kalmak için ne gerektiğini sosyal hizmet uzmanlarından daha iyi biliyorlardı. Sosyal hizmet uzmanları, işten sonra banliyölere eve gidebilirdi; ama çocuklar kendi bloklarında kalmak zorundaydı.

Bugün bu kavgaların çoğu durdu. Bunu sosyal hizmet uzmanları yapmadı, Kara Panterler yaptı. Siyahi çocukların "insanlara hizmet etmesini" örgütlediler. Onlara, gerçek düşmanlarının yoksul beyazlar ya da Porto Rikolular olmadığını; gerçek düşmanlarının polisler, şehir yönetimleri, emlak sahipleri ve zenginler olduğunu öğrettiler.

Genç beyazlar ve Porto Ricolular, Panterlerin ne yaptığını izleyip, yaşamının yeni bir yolunu buldular. Toplum için bir şeyler yapmaya başladılar. Bunları, kent komitelerine ya da polis atletik kulüplerine girmek için yapmadılar. Gösteriler, eylemler, bildiriler, gazeteler ve rap yaparak direkt olarak kendi insanlarına gittiler.

Chicago'da, beyaz genç işçi sınıfının oluşturduğu, Öfkeli Yükselmek adında bir örgüt vardı (kendilerini Chicago'daki Greaseler, Washington'daki Bloklar, Pittsburgh'taki Kayganlar olarak adlandırıyorlar). Belgelerinin birinde şöyle diyorlardı : "Biz hayal kırıklığına uğradık ve öfkeliyiz. İçimizde nefret barındırıp, kalbimizdeki sevgiyi berbat ettik. Sonra anladık ki: Yanlış insanlarla mücadele ediyorduk."

"Huey Newton ve Kara Panterler bize doğru yolu göstermeye yardım etti. Siyahiler de aynı hayal kırıklığına, öfkeye ve nefrete sahipti. Onlar da hedefi şaşırmıştı, acısını kendi insanlarından ya da yanlış beyazlardan çıkarıyorlardı."

Ama Huey, bir elinde mızrağı ve diğer elinde tüfeği ile koltuğuna oturduğunda, egosunu göstermiyordu. İnsanlarına şunu söylüyordu: "Kardeşlerim bakın, daha fazla boktan iş yok, boktan yaltaklanmak yok. Kara Panter Partisi insanlara hizmet ediyor."

Böylece, biz Greaselerin birçoğu, kendimizi yeni bir konumda bulmaya başladık. Bizler, artık insanı parçalayan şeyleri savunan, tepki veren Greaseler değildik ama devrimci Greaselerdik; kendimizi anlıyor, insanlarımızı anlıyor ve insanlara sevgi göstermeye başlıyorduk.

Kuzey Oakland'daki ofiste, bir yoksulluk programında iki genç adamla başlayan vizyon, siyahi ulusu baştan sona rüzgâr gibi süpürmüştü. Politikacılar, liderleri Huey Newton'u hapse atmakla devrimi de hapse tıkabileceklerini düşündüler. Aksine, onun duruşması Kara Panter Partisi'nin görüşlerini, tüm büyük şehirlere tohum gibi yaymıştı.

Kara Panterler, siyah Amerika'ya değişim umutları, hayatta kalma umutları sundu. Huey, Bobby ve Eldridge'in yanı sıra yeni liderler yükseldi: David Hilliard, Kathleen Cleaver, Alprentice "Bunchy" Carter, Erica Huggings, Ray "Masai" Hewett, Fred Hampton, Bobby Rush, John Huggins ve daha birçok isim. Amerika hakkındaki hastalıklı şeylerden biri de, adlarını, onlar hakkında soruşturma başlatılınca, tutuklanınca ya da öldürülünceye kadar hiç duymamış olmamızdır.

VII. “İnsanlara Hizmet Et”, Panterlerin Yaptığı Bu

Her sabah saat 06:00’da, şehrin dört bir yanında, Kara Panterlerin üyeleri uyanıyor ve binlerce okul çocuğu için kahvaltı hazırlıyor. Formlar doldurulmuyor, beklenmiyor: gereken tek şey boş bir mide.

Suikasta uğramış Panter lideri Fred Hampton, bir konuşmasında “Birçok insan bunun ne kadar ciddi bir şey olduğunu bilmiyor” diyordu. “Bizim doyurduğumuz çocukların gerçekten aç olamayacaklarını düşünüyorlardı. Beş yaşında iyi rol yapacak herhangi bir çocuk bilmiyordum ama eğer aç değillerse, kesinlikle aktörlerimiz var demektir. Akademi Ödüllerini kazanabilecek beş yaşında aktörlerimiz var. Geçen hafta, bütün haftayı Chicago’daki açlığa ayırdılar. %15 artmış olan açlık hakkında konuşular. Herkesin yiyor olması gereken burada. Neden? Kapitalizmden.

The Movement gazetesinden bir muhabir, New Haven Connecticut’taki kahvaltı programlarından birinde bazı çocuklarla konuştu.

Movement: Panterler hakkında ne biliyorsunuz?

Erkek çocuğu: Huey P. Newton'un özgür olması için uğraştıklarını biliyorum, liderleri Bobby Seale ve devrimciler.

Movement: Annen ve baban buraya gelmeden hoşlanıyorlar mı?

Johnny: Evet, annem bunu seviyor. Ben büyükannemle yaşıyorum. O Kara Panterleri seviyor.

Movement: Burayı seviyor musun?

Kız çocuğu: Seviyorum.

Movement: Kahvaltı Programı başlamadan önce neredeydin?

Erkek çocuğu: Biz kahvaltı etmiyorduk.

Movement (bir kız çocuğuna): Adın ne?

Vanessa: Vanessa Harris.

Movement: Panterleri seviyor musun?

Vanessa: Evet

Movement: Kaç yaşındasın?

Vanessa: Sekiz

Movement: Sana bir şey göstermek istiyorum. Bu resim ne hakkında?

Vanessa: Yoksul insanların nasıl yaşadığı, şey gibi... Ben yoksulum. Zengin değilim, orta değilim ama yoksulum, değil mi? Onlar yoksullara hiçbir şey vermiyorlar. Zengin insanlara ve domuzlara veriyorlar çünkü zengin olmaya çalışıyorlar. Eğer birisi domuzsa ve beni kışkırtmak için küçük kırıntılar bırakıyorsa, dizlerimin üzerinde ona yalvaracağım, öyle mi?

Movement: Annen ve baban Kara Panterler'de mi?

Vanessa: Babam değil. O bir Panter olabilirdi ama söylediklerine katılmıyor. Panterler, beyaz ve siyahların birlikte olduğunu söylüyor. Çünkü görüyorsun ki domuzlar bunu bir siyah ve beyaz kavgası haline getiriyorlar.

Bazen, insanlar, “domuz” kelimesinin kullanılmasına kızıyorlar. Çünkü kimi hedeflediğini bilmiyorlar: Tüm polisler mi? Tüm beyazlar mı?

“Domuz” kelimesini kullandığımızda diyor Bobby Seale, “insanların anayasal haklarını sistematik olarak çiğneyen insanlara atıfta bulunuyoruz. Onlar, polis ya da tekelci kapitalistler olsun olmasın. Domuzlar, yüz polisin geldiği ve grevcilerin kafasını kırdığı Richmond’da Petrol Sendikası’ndaki gibi grev kırıcıları desteklediğinde, işçiler de onları gerçek adlarıyla çağırmaya başladılar.”

Seale, “Bir kişinin domuz olup olmadığına onun eylemlerine bakarak karar verirsın.” dedi. Tıpkı Chicago’daki Afro-Amerikan Devriye Birliği’nde, aynı polis gücünün diğer üyeleri tarafından işlenen Fred Hampton ırkçı cinayeti gibi. İnsanlara hizmet ederek, birlik üyelerinin eylemleri, onları domuz olmayan varlıklar olarak gösterir.

Polisin Toplum Denetimi

Eğer Amerikan hükümetinin, şehir polisinin askeri makinenin bir parçası olduğuna inandığını düşünmüyorsanız, Military Order of Purple Heart madalyası alan San Francisco polisine bir bakın. Esrar bulundurduğu varsayılan bir apartmana polis baskınına kılavuzluk ediyordu. Kapıyı kırdıklarında, içeriden biri onu vurdu. Şehir, ona, Purple Heart ödülü verdi. Uyuşturucu kullananlara karşı Amerika’nın savaşında yaralanmıştı.

Hükümet, polisin insanları koruduğu ve hizmet etmek için tutulmuş olduğunu iddia eder. Bu doğru olsaydı, polis de bizimle aynı toplulukta yaşardı. Halktan korkuları olmazdı.

Öyle olsaydı, polisleri, M-16'larla, makineli tüfeklerle, silahlarla, ağır makineli tüfeklerle (duvarı delen mermiler), tanklar, göz yaşartıcı gazlar ve bir yılda milyonlarca dolar tutan dinamitlerle silahlandırmaya gerek olmazdı. Dükkân sahiplerini soygunculardan, halkı hırsızlıktan, kadınları tecavüzden ya da çocukları zorbalardan korumuyorlar.

Bizi, yükselen vergilerden, kiralardan ve askere alınmaktan koruyacak birine ihtiyacımız var. Bizi, fabrikalardaki yaşamdan, kredi şirketi gibi görünen soygunculardan, büyük mağazaların sahibiymiş gibi gizlenen soygunculardan ve ordudaki katil üniformalı subaylardan koruyacak birine ihtiyacımız var. Sahip olduğumuz polis kuvvetleri, bizi bu düşmanlar karşısında savunmasız bırakıyor.

Panterlerin uğraştığı polisin toplum denetiminin, J. Edgar Hoover'ın ve hükümetimizi, şehirlerimizi işleten işadamlarının ellerinden kontrolü almak ve bizim insanlarımızın ellerine vermektir.

"Eğer polis programının toplum kontrolünü uygulayacak-sak, polis memurlarımızı 'domuzlar' diye çağırır mıyız? diyor Bobby Seale. Kim bizim anayasal haklarımızı koruyacak? Hayır..."

Kara Panterlerin birimleri Özgürlük Okulları ve Ücretsiz Sağlık Klinikleri'ni örgütlüyorlar. Okulları, siyah ırkın gerçek tarihini öğretiyor. Eğitim yoluyla, çocuklara kendi varlıklarını tehdit eden bir ülkede hayatta kalma anlayışını yayıyorlar. Her çocuğun toplumdaki yerine dair bir fikir veriyorlar, toplumda neyin, neden yanlış olduğunu ve onunla ilgili ne yapılabileceğine dikkat çekiyorlar.

Amerikan sağlık hizmetleri -doktorlar, ilaç üreticileri ve hastane yönetimleri için multi-milyon dolarlık bir endüstri- beyazlar için de yeterince kötüdür. Siyahiler için ise umutsuz bir ihtiyaçtır. Bir örnek vermek gerekirse, Watts bölgesindeki siyahların, 1965 isyanı sonrasına kadar, tek bir hastaneleri bile yoktu.

Panterler gerçekten ne yapıyorlar? Öğretiyorlar, ücretsiz sağlık bakımı veriyorlar, polisin elinde olan gücü insanlara vermek için uğraşıyorlar, okul çocuklarını doyuruyorlar. Bunlar onların yaptıkları. Bir başka şekilde söylersek; sosyalizmi uygulamaya koyuyorlar. Ve insanların hayatta

kalmaları ve özgür olmaları için gerekirse kendi hayatlarını feda etmeye hazırdılar.

Bu nedenle, J. Edgar Hoover, onları "ulusumuzun iç güvenliği için bir numaralı tehdit" olarak adlandırdı. San Francisco Belediye Başkanı Alioto onları "haydutlar" olarak tanımlıyor. Nixon'un onlar hakkında ne düşündüğü yazılamazdı. Ama Amerika'nın yöneticileri, onların gücüne ve birikimine tehdit oluşturan bu tehlikeyi, kötölemekten çok daha fazlasını yaptı.

Kara Panter Partisi'ni yok etmeye çalıştılar.

VIII. Cinayetler ve Komplolar

Siyahların öldürüldüğü 1966 yılında, Fred Hampton, Chicago'nun bir banliyösü olan Maywood, Illionis'te liseden mezun oldu. Babası bir boyacı, annesi de bir montaj hattı işçisi olarak yakındaki bir rafineride çalışıyordu.

O yaz, siyahilerin yaşamlarını iyileştirmeye çalışan, barışçıl yöntemlerine inandığı için NAACP'ye katıldı. 1967'nin o yazı boyunca, toplum için bir yüzme havuzu kampanyası yürüttü. NAACP'nin şiddetsiz eylemleri, Cook Şehri Şerif Departmanı'nın eyalet polisi tarafından şiddetle dağıtıldı. Hampton tutuklandı ve vuruldu.

Kardeşi, "Barışçıl bir biçimde anlaşılmaya çalıştı" diye anlattı. "Ama işe yaramadı". Hampton, gücün sadece güce baş eğdiğini görmeye başladı. Huey Newton gibi, kapitalizme tabandan bakıyordu ve kapitalizmin, siyahlar için küçük bir değişim olan yüzme havuzu isteği gibi bir talebe, nasıl tepki gösterdiğini anladı.

Sonraki yılın Kasım ayında, Fred Hampton ve diğer on arkadaşı Kara Panter Partisi'nin Illionis Kolu'nu kurdular. Onun liderliğinde, ücretsiz bir kahvaltı programı düzenlediler ve günde bin çocuğu doyuruyorlardı.

İnsanlarından, polisin saldırılarına karşı kendilerini korumak için silahlanmalarını istedi ama saldırgan biçimde silahlarını kullanmamalarında ısrar etti. "Şu anda zamanı değil" dedi.

4 Aralık 1969 sabah saat 4:44'te, Fred Hampton kafasına isabet eden iki kurşunla öldürüldü. Yatağında uzanmış uyuyordu.

Kurşunlar, Illinois Eyalet Avukatı, Edward Hanrahan'ın emri altında hareket eden Chicago polisi baskın müfrezesinden geldi. Diğerleri dışarıdaki alanın tamamını polis kordonuyla çevirmişken, 14 polis, bir makineli tüfek ateşi, Hampton'un evine saldırdı. Toplam 14 polis vardı, biri makineli tüfekle Hampton'un apartmanına saldırırken, diğerleri de etrafı kordon altına almışlardı.

Hampton, yukarıdan vuruldu. Apartman, makineli silahlarla delik deşik oldu. Peoria, Illinois'den bir Panter lideri olan Mark Clark, ön kapıdan yapılan bir atışla öldürüldü. Evde kalan diğer birçok Panter üyesi yaralandı ve tutuklandı.

Hanrahan ve adamları gazetelerde karşılıklı bir çatışma olduğunu iddia ettiler ama binadan çıkan tek bir kurşun bile bulmak mümkün değildi. Gazetelere, "dışarı giden" kurşun

deliklerini gösteren fotoğraflar yolladı: Deliklerin çivi başlıkları olduğu ortaya çıktı.

Kendi özel ordusunun “cesaret, itidal ve disiplini” övdü. Maywood ‘un beyaz belediye başkanı ise Hanrahan’ın ajanlarına karşı cinayet davası açılmasını talep etti.

Cinayetten sonraki haftalarda, binlerce Chicagolu siyahi ve beyaz, kurşunlanarak delik deşik edilmiş, kana bulanmış evin içinde sessizlik ve sempati içinde yürüdüler. Chicago Siyahi Erkek Polisler Derneği, bunu “politik bir suikast” olarak adlandırdı. Siyahi topluluk, Fred Hampton’un anısında birleşti; hiç kimse ona karşı tek bir kelime etmedi.

Fred Hampton, aylar önce bir konuşmasında kendi mezar taşını yazmıştı. “Bir devrimciyi öldürebilirsiniz” demişti insanlara, “ama devrimi öldüremezsiniz”.

Bu, hükümetlerin, insanların arasından çıkan devrimci güçler tarafından tehdit edildiğinde, her zaman yaptığı bir şeydir, devrim hakkında konuşanları öldürerek devrimi öldürmeye çalışmak. Yaralı bir fil gibi, ulusların, eyaletlerin ve şehirlerin bürokrasisi, çırpınır, tutuklamalar yapar, cezaevi-ne atar ve ele geçirebildikleri insanları öldürürler.

Panterler için resmi baskı kâbusu, Huey Newton’un öldürülmesi teşebbüsü ile başladı. Bundan sonra, hükümet, daha da öteye gitti. Cleaver ve Seale’i susturmaya çalıştı ve hata yaptı. Çünkü yaptıkları baskıyı yasal göstermek zorunda kaldılar.

Huey yakalandıktan altı ay sonra, Oakland polisinin tüm saygılı örtüsü düştü ve öldürücü darbeyi vurmak için harekete geçtiler.

Panterler, 7 Nisan 1968'de Oakland'da, Huey'in savunması için para toplamak amacıyla bir barbekü partisi planlıydılar. Bir önceki gece servis edilmesi gereken yemekleri toplamakla meşgullerdi.

İşte o gece, Bobby Hutton'un öldürüldüğü gecedir.

Yiyecekleri toplayan arabalar, bir Oakland sokağında, bir tarafa park etmişlerdi. Aniden bir polis arabası yana çekti ve polisler arabaların birinde olan Eldridge Cleaver'a ellerini başına

koyup sokağa çıkması için bağırıyorlardı. Cleaver, arabanın önünden geçerken ne olduğunu sonradan tanımladı.

"Arabanın yolcu koltuğundaki polis ateş etmeye ve bağırmaya başladı ve sonra diğer polis de bağırmaya başladı. Silahlarının patlamasını tam yüzümde hissettim."

Panterler, polis arabalarından gelen çapraz ateşe maruz kalmışlardı. Eldridge ve Bobby Hutton, kendilerini sıkışık kalmış bir halde buldular.

"Sokak, polislerle dolu olduğu için ve sanki aceleleri varmış gibi ateş ettikleri için o daracık köşede kıpırdayamadık. Karanlıkta, Küçük Bobby'nin bir tüfeğinin olduğunu, patlatana kadar göremedim; mucizevi bir etkisi oldu bunun. Polisler, düztabanlı ayaklarından kalın kafalarına kadar ödlele domuzlar gibi, hep birden sığınmak için kaçıştı. Bu da yan taraftaki evin bodrum katına açılan bir kapı bulmak için bize birkaç saniye verdi ve biz de içeri daldık.

Kurşunlar duvarı parçalarken yere dümdüz uzanmıştık. Bu acımasız ateş yaklaşık bir buçuk saat sürdü ve sonra, domuzlar, göz yaşartıcı gaz bombası atmaya başladılar.

Domuzlar, tekrar ateş etmeye başladı ve biz de hemen yere yattık. Duvara dayadığımız malzeme, makineli tüfek gibi bir silahtan gelen ateşle uçuştı. Orada kalmaya ve eğer gerekirse kurşun yağmurlarının üstüne yürümektense, öbür dünyayı boylamaya karar verdik.

Kurşunlardan biri koluma ve biri de bacağıma isabet etti. Zihnimde aslında dünyaya veda ediyordum. Karıma veda ediyordum ve daha önce birçok kez yaptığı gibi benim için dans ettiği hayali gözümün önüne geldi ve ben ona dokunmak için, ona hoşçakal öpücüğü vermek için parmaklarımla uzandım."

"Hikâyenin geri kalanı çılgınlık, acı ve domuzların ellerinde küçük düşürölme. Bu bodrumun içine molotof kokteyli atıldılar, içerisi cehennem ateşine döndü. Kapıya doğru yuvarlandık. Domuzlar, ayağı kalkmamızı söyledi. Küçük Bobby, ayağı kalkmama yardım etti.

Domuzlar bir ekip arabasını işaret ettiler ve arabaya koşmamızı söylediler. Onlara koşamayacağımı söyledim. Sonra

Küçük Bobby'yi benden ayırdılar ve ileriye itip kaktılar, bana da arabaya doğru koşmamı söylediler. Berbat bir görüntüydü. Küçük Bobby, benimki gibi ciğerlerini yakan göz yaşartıcı gazdan dolayı, gece havasında öksürük ve boğulma ile yapabileceği en iyi şekilde ileri sendeledi ve on metre tökezledikten sonra domuzlar silahlarını boşalttılar."

Kara Panter Partisi Başkanı Bobby Seale, 1968'de savaş karşıtı gösterilerin organizatörü tarafından Chicago'ya gelmek ve Demokratik Kongre'de konuşma yapmak için davet edildi. O sabah Oakland'dan uçtu, kısa bir konuşma yaptı ve ertesi gün Batı yakasına geri döndü.

Altı ay sonra Seale, diğer yedi kişi ile isyana teşvik etmek niyetiyle eyaletler arası geçiş yapmaktan suçlandı. Seale'in konuşmasından sonra kimse isyan etmedi ve birini teşvik etmeye çalıştığına dair çok az kanıt vardı. Bu da zaten alakasız bir şey. Şimdi cezaevinde, isyana teşvik etmek için değil ama mahkemede kendisini savunması için izin verilmesini talep ettiği için.

Basın, Yargıç Hoffman'ın önünde Seale'in "çıkış"larını abarttı. Hiçbir şeyi aktarmadılar. Onun elleri bağlı ve ağzı kapamış haldeki aşağı "çıkış"larından biri, mahkeme tutanaklarına girdi:

Mahkeme: Tekrar bir sorgu var mı?

Mr. Seale: Tanıkları çapraz sorguya çekebilme talebimi tekrardan rica ediyorum. Avukatım burada değil. Bu mahkemede kendimi savunmaya hakkım olduğunu düşünüyorum.

Mahkeme: Jüriyi dışarı çıkarın.

Mr. Seale: Arkanızdaki resimde oturan George Washington ve Benjamin Franklin, köle sahipleriydiler. Siz de aynı tutumu sergiliyorsunuz, benim tanıkları çapraz sorguya tutabilmek olan anayasal haklarımı inkâr ediyorsunuz.

Mahkeme: Bay Seale, sizi daha önce uyarıştım.

Mr. Seale: Tanıkları sorgulama hakkım var.

Mahkeme: (...) Ne olacağına dair eğer konuşmaya devam ederseniz?!

Mr. Seale: Halen tanıkları sorgulama hakkım var. Neden benim anayasal haklarımı tanımıyorsunuz?

Mahkeme: Bay Kunstler sizin kayıtlı avukatınız.

Mr. Seale: Hayır değil, o benim avukatım değil, bunu biliyorsunuz.

Mahkeme: Avukatınız, bilmiyorum.

Mr. Seale: Bunu biliyorsunuz. Beni, kimin temsil etmesi gerektiğini düşünüyorsanız ona göre seçiminizi yapıyorsunuz.

Beni temsil etmek üzere Charles R. Garry'ı seçmiştim.

Mahkeme: Şimdi ara vereceğiz genç adam. Eğer böyle davranmaya devam edersen?!

Mr. Seale: Bak ihtiyar, eğer benim anayasal haklarımı inkâr edersen, kamuya ve dünyaya insanların kendini savunması için anayasal haklarını umursamadığını göstermiş olursun.

Mahkeme: Dün belirttiğim gibi sana ne olacağını söyleyeceğim!

Mr. Seale: Bana bir şey olması mı? Benjamin Franklin ve George Washington'un siyahilere kölelikte yaptığından başka ne olabilir ki? Bana bundan daha fazla ne olabilir?

Yargıç Hoffman, Seale'in susturulmasını ve zapt edilmesini emretti. Bağlandığı zincirlerin metal sandalyesini şangırdatması jüriyi rahatsız ettiğinde, Hoffman ahşap bir sandalye emretti. Neticede, bir Amerikan mahkemesinde zapt edilmiş, susturulmuş ve zincirlenmiş bir siyah adam manzarası çok utanç verici olurdu. Hoffman, onu mahkemeden ayırdı ve mahkemeyi aşığılama suçundan 4 yıl hapis cezasına çarptırdı.

Ama bu "komplo" davası başlamadan önce, hükümet Bobby Seale'i yasal yollardan öldürmeye çalışıyordu. 1969 Mayıs'ında, Kara Panter Partisi'nin New Haven, Connecticut Bölgesi'nden 14 üyesi, polis memuru George Sams tarafından

vurulan itibarlı bir Panter üyesi Alex Rackley'e karşı "cinayet düzenlemek"ten tutuklanmışlardı.

Üç ay sonra, 12 araba dolusu silahlı Federal, Panterlerin ulusal merkezine geldi ve aynı suçtan Bobby Seale'i tutukladı. Domuzlara göre, Seale New Haven'a, Yale Üniversitesi'nde bir konuşma yapmak için uçmuş, sonrasında yerel Panter ofisine uğradıktan sonra Parti üyelerini, muhbir olduğundan şüphelendikleri Rackley'e işkence yaparken bulmuş ve cinayeti emretmiştir.

Bu komplo için Seale'in kefalet bedeli çeyrek milyon dolar olarak belirlendi. Şimdi New Haven'da, cezaevinde, onu elektrikli sandalyeye götürebilecek duruşmayı bekliyor.

IX. Hükümet Panterlere Savaş İlan Etti

Vurularak, dövülerek öldürölmek, hapsedilmek ve sürgün edilmek; bunlar cesurca Kara Panterler'in özgürlük mücadelesine katılan birçoklarının kaderi oldu. Ama bütün bu insanların en cesurları, onlara açıkça ne olacağını bilerek bu savaşa katılanlar. Siyahlar, Kara Panter Partisi'ni desteklemeye ve temsil etmeye devam ediyorlar, her ne kadar hükümet onları cinayetle eşleştirmeye çalışsa da. Desteklemeliler. Özgürlük için savaşmamak kesin bir ölümle yüzleşmektir.

1968 yılı Ağustos ayında, üç genç Panter, Tommy Lewis, Robert Lawrence ve Dee Bartholomeos'un arabaları, Los Angeles polisi tarafından yolun kenarına çekildi ve bu üç genç Panter vurularak öldüröldüler.

Eylöl 1968'de, resmi görevde olmayan 150 polis, bir Brooklyn mahkemesinde 12 Panter'e saldırdı ve onları dövdü.

Başkanlık seçimlerinde, 100 bin oy aldıktan iki ay sonra, Eldridge Cleaver, Nisan ayındaki Bobby Hutton'un öldürülmesi saldırısında vurulmasıyla "şartlı tahliyeyi ihlal ettiği" için San Quentin hapishanesine gönderildi. San Quentin'e kesin bir ölüme gitmektense, ortaldan kayboldu. Şimdi Cezayir'de yaşıyor.

Ocak 1969, Alprentice "Bunchy" Carter ve John Huggins UCLA kampüsünde Federal hükümet tarafından finanse edilen siyah bir örgütün tetikçileri tarafından öldürüldü.

Aynı gün, New York'ta, keskin bir nişancı olduğu iddia edilen Joan Bird adında bir Panter, saldırı mahalline yakın bir yerde park edilmiş bir arabada tutuklandı. Daha sonra ifadesinde: "Memur McKenzie, kısa siyah bir sopa ile yüzüme ve kafama vurdu. Sonra beni tekmelemeye ve sırtımda ve bacaklarımda yürümeye başladı. Sonra McKenzie kafama bir silah dayadı ve dedi ki "seni öldürmeli orospu çocuğu" ve sonra sağ el parmaklarımdan tutup geri bükmeye başladı ve dedi ki: "Konuşsan iyi edersin, yoksa parmaklarını kıracağım. Çıgılık attım."

Joan Bird; cinayet, cinayete teşebbüs, kasıtlı saldırı ile suçlandı ve 50.000 \$ kefaletle bağlandı.

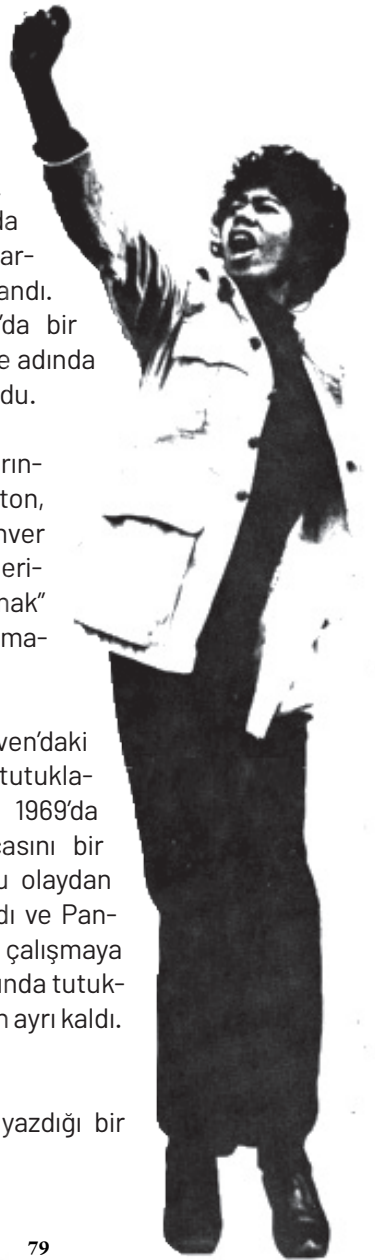
Nisan ayında, 21 Panter üyesi, Macy'i, Korvette'i ve Blooming Dale Mağazaları'nı ve New York Botanik Bahçesi'ni havaya uçurmak için bir komplo kurmak suçlaması ile tutuklandı. Sadece, patlamalarda, birçok masum siyah ölebileceği gerçeği bile ne kadar saçma bir "komplo" olduğunu göstermek için yeterlidir. 13 Panter, 100.000 \$ kefalet ile tutuldu. Avukatları yüksek kefalet bedelini temyiz ettiğinde, temyiz için başta kefalet kararı veren aynı hâkime gönderildiler! 21 sanıktan biri de Joan Bird idi.

Bir ay sonra, New Haven'da 14 Panter, Panter üyesi Alex Rackley'i öldürmekten tutuklandı. Bobby Seale, sonrasında aynı nedenlerle diğer 7 Parti üyesi ile birlikte tutuklandı. Sonraki gün, San Diego'da bir Panter üyesi, John Savage adında bir tetikçi tarafından vuruldu.

New Haven tutuklamalarından sonra, polis Washington, D. C., Salt Lake City, Denver ve Chicago'da Panter ofislerini, sözümona "kaçak aramak" için bastı. Hiçbir şey bulamadılar.

Erica Huggins New Haven'daki Rackley Komplosunda tutuklananlardan birisiydi. Ocak 1969'da UCLA kampüsünde, kocasını bir suikast sonucu yitirdi. Bu olaydan sonra New Haven'a taşındı ve Panterlerin bir derneğinde çalışmaya başladı. Aynı yılın Mayıs ayında tutuklandı ve üç aylık kızı Mai'den ayrı kaldı. Halen hapiste.

Erica Huggins, hapisten yazdığı bir mektupta şöyle diyordu:

“Siyah, Meksikalı, Kızılderili, Japon, Çinli veya Beyaz olması farketmez, çocuklarımızın yanlış eğitim almasına ve Amerika’nın dejenere olmuş eğitim sisteminde küçük düşürülmesine izin veremeyiz.”

“Sendikaların, bundan sonra, işçileri yönetmesine izin veremeyiz- işçi sınıfı sendikalarının işçileri yönetmesi gerekir. Kavgamız, bu ülkenin çalışanlarını her fabrikada, her üretim hattında değişime ve yenilemeye doğru sonsuza kadar organize etmektir.

Reformistlerin, iç yapı çürürken, yüzeyde olanları temizlemelerine izin veremeyiz. Bir devrime ihtiyacımız var!”

Eldridge Cleaver’in sürgündeyken gönderdiği ilk mesaj Erica’ya idi. “Bu kardeşimiz özgürlüğüne kavuşuncaya kadar duramayız” diye yazıyordu Cleaver. “Takdir etmeliyiz ki, bir kadın bir erkek kadar devrimci olabilir ve bir erkekle aynı öneme sahiptir ve bizler ona önyargılı davranamaz ve onu daha aşağı rollere indiremeyiz.

Erica Huggins’a özgürlük! ”

Sonraki ay FBI, Chicago Panter ofisine sabah 5:30’da baskın yaptı. Dosyaları, imzalı dilekçe kopyalarını ve ücretsiz sağlık kliniği için Panterlere hibe edilen 3000 \$’ı yağmaladılar.

5 Haziran günü, 25 Detroit polisi, Panter merkezine girdiler ve kısa bir süre sonra herhangi bir suçlama olmadan serbest bırakacakları üç üyesini tutukladılar.

4 Ekim saat sabah 2:00’de Chicago Panter ofisine kırktan fazla polis 20 dakika boyunca ateş açtı. Atış sonrası, altı savun-

masız adamı tutukladılar ve beyzbol sopaları ve tüfeklerinin dipçikleriyle dövdüler. Bir tanesi kritik bir durumda hastaneye kaldırıldı. Cinayete teşebbüs ve tutuklamaya direnmekten suçlandılar.

Altı gün sonra, Kansas City Panter Başkanı O'Neal arabasından çıkarken vurularak yaralandı. Başka bir Kansas City üyesi, yeni Panter sağlık kliniğinden çıkarken yaralanmıştı.

Birkaç gün sonra Fred Hampton ve Mark Clark öldürüldü, 350 Los Angeles polisi, LA Panter ofisini sardı ve ateş açtı. İçerideki on bir Panter'in kendilerini savunmaktan başka çareleri yoktu ve beş saat boyunca polislerle direndiler. Domuzlar, dinamit ile binayı havaya uçurmaya çalıştı ama sadece çatıyı uçurmayı başardılar. Son olarak, dışarıdan bazı insanlar (polisler değil), basın önünde Panterlerin teslim olması için pazarlık yaptı. Aksi halde kesinlikle vurulup öldürülürlerdi.

San Francisco'dan Panterlerin baş avukatı Charles Garry, şöyle diyordu: "Hükümetin çeşitli kurumları tarafından Kara Panter Partisi üyelerine zarar vermek ve üzerlerinde soykırım suçu işlemek için ulusal bir planları olduğuna inanıyorum. Soykırım, bir ulusa, etnik, ırksal, dini ya da politik bir gruba zarar verme girişimidir."

Pek çok hükümet yetkilisi, Panterlere karşı bir savaş olduğunu kabul etmeyecektir. Ama Seattle Belediye Başkanı Wes Uhlman bu tür bir girişimi ispiyonladı. Vergi Dairesi'nin, Seattle Panter şubesine baskın için kendisinden yardım talep ettiğini açıkladı. Belediye Başkanı Uhlman bunu reddetti. "Kimseye karşı 1932 Gestapo baskınları gibi baskın yapacak değiliz" dedi.

X. Tüm İktidar Halka

Panterler, beyaz toplumu hiçbir zaman işgal etmemiş ve ateşe tutmamışlardır. Siyah toplum, hükümetin kendilerini Panterlerden "korumasını" istemez. Fred Hampton öldürüldükten sonra, tek bir siyah Şikago polisine teşekkür etmedi.

Hâlâ, politikacılar ve zenginler Panterlerden çok korkarlar ve yok edilmelerini isterler.

Sadece Panterler okul çocuklarını besledikleri için değil, bunu bazı okullar zaten yapıyor.

Sadece ücretsiz medikal klinikleri olduğu için değil, bunu Cesar Chavez'in Çiftçi Sendikaları da yapıyor.

Sadece öz savunmaya inandıkları için değil, bunu birçok insan yapıyor.

Sosyalist oldukları için değil, birçok Amerikalı Marksizme, sosyalizme ve komünizme inanır. Konuşmaları, yazdıkları ve sohbetleri, güya Anayasanın Birinci Madesiyle koruma altındadır.

İşte bu ve daha birçok sebepten dolayı, bu ülkeyi yöneten yaşlı vicdansızlar Kara Panter Partisi'ni ortadan kaldırmaya karar vermişlerdir. Amerikan İmparatorluğu dağılmaya başlamıştır. Orduları Asya'daki köylüler tarafından yenilgiye uğramıştır. Çalışan kısım tarafından yapılan birkaç vuruş, şehirlerini bağlayıp bloke etmeye yeter.

Ve bizler, yoksul ve çalışan Amerikalılar, sabırsızlanıyoruz. İmparatorluğun bize hiçbir zaman faydası olmadı. Bize, dünyanın geri kalanındaki çalışanlara kıyasla, biraz daha fazla maaş ve daha fazla araç gereç verdi ve sonrasında hepsini taksitler, ödemeler, faizler, cezalar ve vergilerle geri aldı.

Bizim etrafımızı da televizyonda dönen yalanlar, akıl yitirici işler, şatafatlı zenginlerin oy kapmak için ağız kalabalığı, arkadaşlarımızı hapse gönderen bunak hakimler ve sürekli kolaçan eden polisler sardı. Sormak istediğimiz sorular var ama aldığımız tek cevap "Ne diyorsak onu yapın" ve bir de ilkokul düzeyinde bir ita-atkârlık dersi oluyor.

Ve bütün bu zamanda, yöneticiler Beyaz Saray'dan ve Pentagon'dan, ölümüne korkmuş bir halde, bütün bahanelerinin kaybolduğunu ve yalanlarının kendilerine tekrar döndüğünü görerek bizi izliyorlar. Kendilerini defedeceğimizden korkuyorlar.

Bütün bu şüphenin, karışıklığın, bürokrasinin ve terörün ortasında Huey Newton, bir elinde pompalı bir

tüfek, bir elinde kanun kitabıyla durup, çok net bir şekilde şunları söyledi:

“Bir insanın değeri, bir insanın amacı özgür olmak ve üretken bir yaratıcılık tutturmadır. Bahsettiğimiz özgürlük budur; ki bu özgürlük yaşamayı değerli kılar.”

Bu özgürlük bizde, Amerika’da yok, ama mücadele edersek olma imkânı var’ diyordu Huey Newton. Patronlarımız bize Pentagon ve U.S Çelik’in penceresinden bakarken, bizi insan olarak görmüyor, insanlara zulüm etmek için onları bir nesne olarak görüyorlar. Bütün acılarımız okulları, orduyu, endüstriyel disiplini ve aileyi kullanarak, diğer insanları (Vietnamlılar gibi) hırpalamak için bizleri copla çeviren zenginlerden gelir. Ve daha da kötüsü, bize bunu sevdirmeye çalışırlar.

Panterler “Hayır! Burada dur!” dediler.

İşte bu yüzden Amerikan hükümetiyle Kara Panterler arasında bir savaş vardır. Bu savaş, yeni bir şey değil, bin yıldan fazladır barış olmaksızın devam ediyor. Yönetilenlerle yönetenler, zenginle fakir, mülk sahibiyle işçi, sömürenle sömürülen arasındaki mücadeledir bu.

Bütün dünyada barikatlar kuruluyor. Barikatlarla ilgili kesin bir gerçek vardır ki o da ya barikatın bir tarafında ya da diğer tarafında olduğunuzdur. Özgürlük isteyenlerin hepsi bir taraftadır, polisler de diğer tarafta.

Bizim açımızdan mücadeleye dikkatlice baktığınızda, Huey Newton'u en önde, yumruğu havada polise karşı dururken görürsünüz.

"İktidar Halka " diye bağırır ve kastettiği 'bizlerdir'.

Siyahi devrimci şiddetin 'cini' burada ve riayet etmeye mahkum ezilenlerin haklarının olmadığını söylemekte. Cin'in, ayrıca beyaz Amerikalılar için de bir sorusu var: Hangi tarafı seçiyorsunuz? Ezilenin tarafında mısınız yoksa ezenin tarafında mı? Karar vermenizin zamanı geldi.

Eldridge Cleaver

THE BLACK PANTHER

BLACK COMMUNITY NEWS SERVICE

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____

STATE/ZIP _____

COUNTRY _____

**YOU're
either**

**PART
OF THE
SOLUTION**

or

**PART
OF THE
PROBLEM**

ELDRIDGE CLEAVER

